

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	<i>I Meddelelser</i>	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
91/C 115/01	nr. 1007/89 af José Valverde López til Kommissionen Om: Projekter forelagt af Spanien vedrørende beskyttelse af skove mod brande	1
91/C 115/02	nr. 267/90 af Bouke Beumer til Kommissionen Om: Rentetilskud ved eksport og eksportkreditforsikring	1
91/C 115/03	nr. 595/90 af Lyndon Harrison til Kommissionen Om: Den europæiske hymne	2
91/C 115/04	nr. 805/90 af Victor Manuel Arbeloa Muru til Kommissionen Om: Adfærdskodeks for strukturfondene	2
91/C 115/05	nr. 815/90 af Bryan Cassidy til Kommissionen Om: Forsikringsaftaler indgået af Kommissionen	3
91/C 115/06	nr. 846/90 af Luigi Moretti til Kommissionen Om: Indvandring fra tredjelande	3
91/C 115/07	nr. 851/90 af Francesco Speroni til Kommissionen Om: Krænkelser af Kommissionens beslutning om immigration	4
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 846/90 og nr. 851/90	4
91/C 115/08	nr. 1087/90 af Lissy Gröner til Kommissionen Om: De forskellige uddannelsessystemer i Forbundsrepublikken Tyskland og DDR	4
91/C 115/09	nr. 1132/90 af Kenneth Stewart til Kommissionen Om: Bøder på stedet idømt motorkørende af det belgiske politi uden nogen ankemuligheder for de pågældende lovovertredere	4

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
91/C 115/10	nr. 1376/90 af Dorothee Piermont til Kommissionen Om: De seneste rapporter fra Kommissionen om de særlige problemer på De Kanariske Øer, Acorerne og Madeira	5
91/C 115/11	nr. 1501/90/ af Claudia Roth til Kommissionen Om: Udvekslingsprogrammer for unge fra tredjelande	5
91/C 115/12	nr. 1601/90 af Bouke Beumer til Kommissionen Om: Misbrug af subsidier, navnlig af EF-subsidier	6
91/C 115/13	nr. 1603/90 af Francois-Xavier de Donnea til Kommissionen Om: Bedrageribekæmpelse	6
91/C 115/14	nr. 1627/90 af Filippos Pierros til Kommissionen Om: Transport af fødevarerhjælp fra EF til udviklingslandene	7
91/C 115/15	nr. 1657/90 af Victor Manuel Arbeloa Muru til Kommissionen Om: Oversætterskolen i Toledo	8
91/C 115/16	nr. 1723/90 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: EF-bistand til fjernelse af slum	8
91/C 115/17	nr. 1739/90 af Georgios Romeos til Kommissionen Om: Problemer i forbindelse med transport af fødevarerhjælp	9
91/C 115/18	nr. 1740/90 af José Alvarez de Paz til Kommissionen Om: Immigration og sociale boliger	9
91/C 115/19	nr. 1743/90 af Lyndon Harrison til Kommissionen Om: Den nationale ungdomstjeneste i Det Forenede Kongerige	10
91/C 115/20	nr. 1751/90 af Joaquim Miranda da Silva til Kommissionen Om: HIV-test og adgang til arbejde i EF-institutionerne	10
91/C 115/21	nr. 1817/90 af Filippos Pierros til Kommissionen Om: Import i EF af stål til nedsatte priser	11
91/C 115/22	nr. 1863/90 af Francesco Speroni til Kommissionen Om: Den italienske regerings overholdelse af Kommissionens beslutning vedrørende indvandrere fra tredjelande	11
91/C 115/23	nr. 1877/90 af Kenneth Stewart til Kommissionen Om: Bidrag fra ESF til tværnationale projekter for 16 til 19 årige	12
91/C 115/24	nr. 1907/90 af Wilfried Telkämper, Marie-Christine Aulas, Eugenio Melandri og Maria Santos til Kommissionen Om: Østtimor	12
91/C 115/25	nr. 1977/90 af Hemmo Muntingh til Kommissionen Om: Anvendelse af limpinde på øen Chios	13
91/C 115/26	nr. 2087/90 af Ian White til Kommissionen Om: Socialpagten	13
91/C 115/27	nr. 2122/90 af Jens-Peter Bonde til Kommissionen Om: Atomkraftværk i Gdansk	13

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
91/C 115/28	nr. 2362/90 af Carlos Carvalhas til Kommissionen Om: Forhandlinger med Japan om bilindustrien	14
91/C 115/29	nr. 2367/90 af Francesco Speroni til Kommissionen Om: Den italienske regerings manglende overholdelse af Kommissionens beslutning vedrørende indvandrere fra tredjelande	14
91/C 115/30	nr. 2383/90 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Genbrug af glas	14
91/C 115/31	nr. 2434/90 af Ernest Glinne til Kommissionen Om: Udvidelse af Den Internationale Valutafonds kapital samt interventionskriterier	15
91/C 115/32	nr. 2454/90 af Aymeri de Montesquiou Fezensac til Kommissionen Om: Svinekødsprisen	16
91/C 115/33	nr. 2492/90 af Dimitrios Dessylas til Kommissionen Om: Eurobarometret og åbenlys amerikansk finansieret antikommunistisk kampagne over for offentligheden i EF	17
91/C 115/34	nr. 2507/90 af Georgios Romeos til Kommissionen Om: »Eurobarometrets« undersøgelse for det amerikanske universitets regning	17
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 2492/90 og nr. 2507/90	17
91/C 115/35	nr. 2504/90 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Risiko for ødelæggelse af medlemsstaternes audiovisuelle kulturarv	18
91/C 115/36	nr. 2505/90 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Alvorlig henstilling fra Kommissionen til Belgien vedrørende den audiovisuelle politik, den franske samfundsgruppe fører i Belgien	18
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 2504/90 og nr. 2505/90	18
91/C 115/37	nr. 2610/90 af Bernard Antony til Kommissionen Om: EF's deltagelse i ikke-statslige organisationers aktioner til fordel for udviklingslandene ..	19
91/C 115/38	nr. 2613/90 af Bernard Antony til Kommissionen Om: Aktioner til fordel for vandrende arbejdstagere herunder vandrende arbejdstagere fra tredjelande	19
91/C 115/39	nr. 2615/90 af Bernard Antony til Kommissionen Om: Aktioner til fordel for vandrende arbejdstagere herunder vandrende arbejdstagere fra tredjelande	19
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 2613/90 og 2615/90	19
91/C 115/40	nr. 2650/90 af Herman Verbeek til Kommissionen Om: Utætheder i Østeuropas gasnet og drivhuseffekten	19
91/C 115/41	nr. 2662/90 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Anerkendelse af ingeniørdiplomer	20
91/C 115/42	nr. 2806/90 af François-Xavier de Donnea til Kommissionen Om: Anerkendelse af produktionsingeniøreksamen (ingénieur industriel)	20
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 2662/90 og nr. 2806/90	21

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
91/C 115/43	nr. 2672/90 af Barbara Schmidbauer til Kommissionen Om: Statistik over den økonomiske og sociale situation for kvinder i Fællesskabet	21
91/C 115/44	nr. 2683/90 af Ursula Schleicher til Kommissionen Om: Lov om erstatning til ofre for voldsforbrydelser	21
91/C 115/45	nr. 2742/90 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Udøvelse af et anerkendt erhverv i form af et selskab med en eller flere deltagere	22
91/C 115/46	nr. 2762/90 af Yves Verwaerde til Kommissionen Om: Ethiske og juridiske problemer i forbindelse med genetiske analyser	22
91/C 115/47	nr. 2763/90 af Yves Verwaerde til Kommissionen Om: Udlændinges bevægelighed i EF	22
91/C 115/48	nr. 2787/90 af Ernest Glinne til Kommissionen Om: Forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler indgået uden for fast forretningssted	23
91/C 115/49	nr. 2817/90 af Jessica Larive til Kommissionen Om: Importforbud for skind fra sælunger	24
91/C 115/50	nr. 2823/90 af sir James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: Et europæisk identitetskort	24
91/C 115/51	nr. 2843/90 af Victor Manuel Arbeloa Muru til Kommissionen Om: Befolkningspolitik	24
91/C 115/52	nr. 2863/90 af Jean-Pierre Raffarin til Kommissionen Om: Verdensudstillingen i Sévilla i 1992	25
91/C 115/53	nr. 2950/90 af Siegbert Alber til Kommissionen Om: De europæiske ungdomsprogrammer Ungdom for Europa, PETRA, LINGUA, ERASMUS og COMETT	25
91/C 115/54	nr. 95/91 af Proinsias De Rossa til Kommissionen Om: Bevillinger til Det Europæiske Ungdomsparlament	25
91/C 115/55	nr. 304/91 af sir James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: Udbetaling af kørepenge til Kommissionens personale	26

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSLE

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 1007/89
af José Valverde López (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (18. december 1989)
 (91/C 115/01)

Om: Projekter forelagt af Spanien vedrørende beskyttelse af skove mod brande

I henhold til forordning (EØF) nr. 3529/86 ⁽¹⁾ om beskyttelse af skove mod brande skal Fællesskabet bidrage til finansieringen af de projekter, som medlemsstaterne forelægger. Hvilke projekter har Spanien forelagt, hvilke af disse projekter er blevet godkendt, og hvorledes ser situationen ud med hensyn til gennemførelsen af dem?

⁽¹⁾ EFT nr. L 326 af 21. 11. 1986, s. 5.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry
 (30. januar 1990)

Som led i forordning (EØF) nr. 3529/86 om beskyttelse af skove mod brande er der ydet et samlet tilskud på 6 431 673 ecu til 37 spanske projekter efter tre års anvendelse, nemlig 1 254 196 ecu til fire projekter i 1987, 1 125 363 ecu til 18 projekter i 1988 og 4 052 114 ecu til 15 projekter i 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 267/90
af Bouke Beumer (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (19. februar 1990)
 (91/C 115/02)

Om: Rentetilskud ved eksport og eksportkreditforsikring

De store arbejdsgiverorganisationer i Nederlandene som NCW og VNO og de nederlandske eksportører, der er

sammensluttet i Fenedex, går ind for, at der på europæisk plan indgås aftaler om at afskaffe rentetilskud ved eksport og indskrænke eksportkreditforsikring.

Forsikringen af kommercielle risici inden for EF bør som helhed overlades til det private initiativ, mens genforsikringsbetingelserne inden for EF bør udlignes for at forhindre konkurrencefordrejninger.

1. Hvordan stiller Kommissionen sig till, at kommercielle risici inden for EF som helhed overlades til det private initiativ?
2. Mener Kommissionen, det er muligt at udligne genforsikringsbetingelserne i EF for at forhindre eventuel konkurrencefordrejning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
 (25. april 1990)

Offentligt støttede eksportkreditter, herunder bundne bistandskreditter og eksportkreditforsikring, kan have betydelig indvirkning på konkurrencen inden for udenrigshandelen. For at begrænse en eventuel fordrejning af konkurrencen, navnlig inden for eksportfinansiering, har OECD-landene fastsat retningslinjer (den såkaldte »Consensus«), som indebærer en begrænsning af subsidierne på dette område. I løbet af de seneste år er Consensus blevet ændret på en sådan måde, at de mest handelsfordrejende former for praksis er fjernet. Fællesskabet har spillet en væsentlig rolle i denne proces.

Det skal endvidere erindres, at Kommissionen i de foreløbne år har fremlagt forslag med det formål at fjerne eller væsentligt begrænse de konkurrencefordrejende virkninger af eksportkreditter og -forsikring, navnlig gennem oprettelse af en europæiske Exim-bank. Rådet har imidlertid ikke godkendt disse forslag.

Kommissionen ser i øjeblikket på de tilbageværende faktorer, der giver anledning til fordrejning af handelen. Tilsvarende drøftelser finder i øjeblikket sted i de kompetente organer i Rådet. I betragtning af spørgsmålets ind-

viklede karakter, kan der først drages konklusioner, efter at en indgående analyse af alle aspekter af problemet er afsluttet. Der kan imidlertid på nuværende tidspunkt fremsættes visse generelle bemærkninger som svar på de af det ærede medlem rejste spørgsmål.

1. Alle assurandører — offentlige agenturer, der optræder på statens vegne, og private institutioner — skal have lige adgang til at udøve virksomhed på markedet for såkaldt omsættelige risici, dvs. risici, som kan dækkes på et kommercielt grundlag. Der er endnu ikke blevet fastlagt en klar definition af alle former for risici, der skal medregnes. Det må imidlertid anses for sandsynligt, at »kommercielle risici« inden for Fællesskabet skal indgå i definitionen.

Dette er ensbetydende med, at der på den anden side ikke er grund til at antage, at offentlige agenturer skal udelukkes fra nogen form for virksomhed på dette område, forudsat at offentlige agenturer ikke har en urimelig konkurrencemæssig fordel som følge af statsubsidier.

2. Det er absolut ønskeligt at mindske forskellene mellem de i medlemsstaterne gældende betingelser i forsikringskontrakter. Der kan muligvis gøres fremskridt på dette område som resultat af ovennævnte drøftelser. Det skal imidlertid erindres, at dette ikke automatisk vil fjerne konkurrencefordrejning, som er en følge af andre faktorer, f.eks. forskelle i opfattelsen og godtagelsen af landerisici.

Hvis det ærede medlems spørgsmål vedrører (gen)forsikring af ikke-kommercielle risici ved kreditter til andre EF-medlemsstater, er der ingen grund til at formode, at muligheden for at opnå offentlig eksportkreditforsikring på dette område vil påvirke konkurrencen, specielt eftersom hovedparten af disse risici kan forsikres på det private marked.

Endvidere kan Kommissionen anvende Traktatens konkurrenceregler, når subsidier i forbindelse med eksportfinansiering eller -forsikring fordrejer konkurrencen og påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne. Dette kan være tilfældet selv for subsidier til eksport til tredjelande.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 595/90
af Lyndon Harrison (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(16. marts 1990)
(91/C 115/03)

Om: Den europæiske hymne

Er Kommissionen klar over, at Schillers tekst til Beethovens Niende Symfoni oprindeligt hed »Freiheit schöner

Götterfunken«, men at den i Schillers levetid, blev censureret og ændret til »Freude schöner Götterfunken«?

Er Kommissionen enig i, at det er på tide at ophæve dette 200 år gamle forbud og genindsætte Schillers egen tekst?

I betragtning af de store omvæltninger for at opnå frihed, som Europas folk navnlig i de seneste måneder har gennemtvunget, er det så ikke fortjent at give Europas folk en hymne, som oprindeligt blev anset for at være en sang mod alle former for enevoldsmagt og diktatur?

Kommissionen bedes bemærke, at Bernstein anvendte Schillers oprindelige tekst til sin nylige opførelse ved julekoncerten i Berlin af Beethovens Niende.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jean Dondelinger

(6. april 1990)

Kommissionen har med interesse noteret sig det ærede medlems overvejelser vedrørende teksten til Schillers »Ode til glæden«.

Den henleder opmærksomheden på, at Fællesskabet benytter den i 1971 af Europarådet valgte hymne, som er orkesterindledningen til »Ode til glæden« i fjerdesatsen af Beethovens Niende Symfoni og derfor ikke har nogen tekst.

Kommissionen undersøger spørgsmålet om teksten, men har ikke taget stilling hertil.

Det ærede medlem henviser i den forbindelse til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 2107/87 af Ernest Glinne og nr. 84/88 af Luis Perinat (¹).

(¹) EFT nr. C 180 af 17. 7. 1989, s. 3.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 805/90
af Victor Manuel Arbeloa Muru (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(4. april 1990)
(91/C 115/04)

Om: Adfærdskodeks for strukturfondene

Er det Kommissionens hensigt, at den adfærdskodeks, den netop har indført, vedrørende underretning om uregelmæssigheder og orientering om udviklingen i retssa-

ger, straks skal finde anvendelse på alle operationelle programmer under strukturfondene?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors**

(29. maj 1990)

Kommissionen godkendte den 17. december 1989 adfærdskodeksens ordlyd, og denne blev første gang drøftet med medlemsstaternes repræsentanter i februar i år. Kommissionen håber hurtigst muligt at nå til enighed med medlemsstaterne om iværksættelsen af denne adfærdskodeks. De foranstaltninger, adfærdskodeksen for øvrigt tager sigte på, vedrører alle de former for interventioner, der er omtalt i artikel 5 i forordning (EØF) nr. 2052/88 (rammeforordningen for reformen af strukturfondene).

Af disse grunde udskrev Kommissionen den 26. juli 1988 et udbud med henblik på indgåelse af en kontrakt om coassurance mod brand og dertil hørende risici i de bygninger, Kommissionen anvender i Bruxelles og Luxembourg; alle forsikringsselskaber i Fællesskabet kunne afgive tilbud.

Efter dette udbud er antallet af de nuværende kontraherende forsikringsselskaber inden for de væsentligste forsikringsområder følgende:

Brandforsikring: seks selskaber — et tysk, et belgisk, et britisk, en belgisk filial af et canadisk selskab, et luxembourgsk og et nederlandsk.

Ansvarsforsikring: to selskaber — et tysk og et belgisk.

Ulykkesforsikring: otte selskaber — et tysk, fire belgiske og tre franske.

(¹) EFT nr. L 172 af 4. 7. 1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 815/90

af Bryan Cassidy (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. april 1990)

(91/C 115/05)

Om: Forsikringsaftaler indgået af Kommissionen

1. Hvad angår de enkelte forsikringskategorier (bygninger, ansvar osv.), hos hvor mange forsikringsselskaber har Kommissionen afsluttet sine forsikringer, og hvor har disse forsikringsselskaber deres hjemsted?

2. Betragter Kommissionen sig selv som en »stor risiko«, dvs. en erhvervsmæssig forsikringstager, der kan tage vare på sig selv?

3. Hvilke skridt agter Kommissionen at tage for at tilpasse sig de nye forsikringsdirektiver, der i øjeblikket er under vedtagelse?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha**

(17. august 1990)

Kommissionen mener, at den i overensstemmelse med de principper, der er håndhævet gennem Domstolens jurisprudens og Rådets direktiver om forsikring, samt på grundlag af den særlige art risici, der skal forsikres, og forsikringstagerens status, at den for at få adgang til et større forsikringsmarked og dermed opnå bedre dækning af de risici, den ønsker forsikret, kan benytte sig af ordningen vedrørende »stor risiko« i disse direktiver, især Rådets andet direktiv 88/357/EØF (¹).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 846/90

af Luigi Moretti (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. april 1990)

(91/C 115/06)

Om: Indvandring fra tredjelande

Den 31. december 1989 vedtog den italienske regering lovdekret nr. 416 om en lovændring med henblik på at give personer fra tredjelande, som var kommet hemmeligt ind i Italien, mulighed for at lovliggøre deres hemmelige ophold.

Den 28. februar 1990 blev dette dekret ophøjet til lov, i henhold til hvilken fristen for at anmode om opholdstilladelse i Italien forlænges indtil den 30. juni 1990.

Det er en kendsgerning, at mange indvandrere fra tredjelande udnyttes af hæmningsløse personer og forbryderiske organisationer, som mod forudgående betaling af en stor sum penge lover ikke blot hemmelig indvandring, men også arbejde, bolig og støtte af enhver art.

Kan Kommissionen på baggrund af sin beslutning af 8. juli 1985 (85/381/EØF) (¹) og De Tolvs erklæring fra Paris-konferencen den 12. december 1989 oplyse, om den var underrettet om disse initiativer og de bestemmelser, som den italienske regering for nylig har vedtaget, samt disses permissive og opmuntrende indhold, som er i absolut modstrid med de beslutninger og erklæringer af politisk karakter, som Fællesskabet har vedtaget?

Hvad agter Kommissionen at foretage sig med hensyn til disse initiativer, som gør den forventede ophævelse af grænserne inden 1993 endnu vanskeligere?

(¹) EFT nr. L 217 af 14. 8. 1985, s. 25.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 851/90
af Francesco Speroni (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(4. april 1990)
 (91/C 115/07)

Om: Krænkelser af Kommissionens beslutning om immigration

Den 30. december 1989 indførte den italienske regering ved udstedelse af et dekret nye bestemmelser for immigration fra tredjelande.

Mener Kommissionen, at den italienske regering har overholdt de procedurer, der fastlagdes ved Kommissionens beslutning af 8. juli 1985 (85/381/EØF), hvorved der etableredes en procedure for forudgående underretning om og samråd vedrørende indvandrerpolitikken over for tredjelande?

I tilfælde af manglende overholdelse af fællesskabsbestemmelserne fra Italiens side bedes Kommissionen endvidere oplyse, hvad den agter at foretage sig over for den italienske stat?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
på skriftlig forespørgsel nr. 846/90 og nr. 851/90
(31. maj 1990)

Kommissionen henviser de ærede medlemmer til et af sine svar på skriftlig forespørgsel nr. 1332/89 af Speroni (¹) og nr. 569/90 af Le Chevalier (²). Desuden minder den om, at den italienske regering i overensstemmelse med Kommissionens beslutning af 8. juni 1988 (³) har underrettet Kommissionen både om lovdekretet af 30. december 1989 og om loven af 28. februar 1990.

Hvad angår eventuelle bestemmelser vedtaget af medlemsstaterne, som kunne gøre det vanskeligere at afskaffe de indre grænser fra 1993, minder Kommissionen om, at den deltager som observatør i arbejdet i den koordineringsgruppe, der blev oprettet på initiativ af Det Europæiske Råd på Rhodos, og som har til opgave at koordinere, stimulere og eventuelt igen få gang i alt det arbejde, der med henblik på gennemførelsen af det indre marked gøres regeringerne imellem og på EF-plan for at sikre personers fri bevægelighed. Det ville derfor være koordineringsgruppen, der skulle have ansvaret for at un-

dersøge de problemer, der måtte opstå, og finde frem til de nødvendige løsninger.

(¹) EFT nr. C 259 af 15. 10. 1990.

(²) EFT nr. C 233 af 17. 9. 1990.

(³) EFT nr. L 183 af 14. 7. 1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1087/90
af Lissy Gröner (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(10. maj 1990)
 (91/C 115/08)

Om: De forskellige uddannelsessystemer i Forbundsrepublikken Tyskland og DDR

Har Det Europæiske Fællesskab tidligere offentliggjort eller udarbejdet en undersøgelse, hvori uddannelsessystemerne i Forbundsrepublikken Tyskland og i DDR sammenlignes?

Hvilke ændringer bliver nødvendige i begge uddannelsessystemer, når de to lande genforenes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(23. august 1990)

Kommissionen har ikke skønnet det nødvendigt at lade gennemføre en komparativ undersøgelse af uddannelsessystemerne i Forbundsrepublikken Tyskland og Den Tyske Demokratiske Republik, fordi den allerede — bl. a. takket være Eurydice-kontorets arbejde — råder over omfattende dokumentation på dette område.

Det påhviler de kompetente myndigheder i de to lande at træffe beslutning om, hvilke ændringer der skal ske i deres respektive uddannelsessystemer i forbindelse med Tysklands forening. På undervisningsministrenes møde i Rådet den 31. maj 1990 aflagde den tyske delegation beretning om de aftaler, der er indgået mellem undervisningsministerierne i Forbundsrepublikken Tyskland og Den Tyske Demokratiske Republik.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1132/90
af Kenneth Stewart (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(14. maj 1990)
 (91/C 115/09)

Om: Bøder på stedet idømt motorkørende af det belgiske politi uden nogen ankenuligheder for de pågældende lovovertrædere

Transportkommissæren vil erindre, at jeg i sidste valgperiode rejste en tilsvarende sag, hvor episoden fandt sted på Omar-Bourglone-vejen.

En britisk statsborger, Graham Maddocks, blev stoppet af politiet uden for Paperinge i Belgien på vej mod Calais. Politibetjentene hævdede, at han havde overskredet en fuldt optrukken hvid linje, da han overhalede en anden bil. Selv om Maddocks og de andre tre passagerer i bilen benægtede dette, blev han tvunget til på stedet at betale en bøde på 65 £ under trussel om, at bøden ellers ville blive fordoblet og bilen konfiskeret.

Kommissæren til være lige så foruroliget som jeg selv over, at Maddocks blev bedt om ikke at udfylde eurochecken, således at han ikke vidste, hvem eller hvilken myndighed der modtog pengene.

Vil kommissæren rette henvendelse til de belgiske politimyndigheder i denne sag for at få klarlagt, om politibetjentene handlede inden for lovens rammer, eller om to enkeltpersoner blot ville skaffe sig en lille ekstra fortjeneste, da der tilsyneladende er tale om en meget stor bøde uden nogen ankemuligheder for lovovertræderen?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(10. september 1990)

Kommissionen mener ikke, at den har kompetence til at udtale sig om de forhold, som det ærede medlem nævner, idet spørgsmålet henhører under de nationale myndigheders ansvarsområde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1376/90

af Dorothee Piermont (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(11. juni 1990)

(91/C 115/10)

Om: De seneste rapporter fra Kommissionen om de særlige problemer på De Kanariske Øer, Açorerne og Madeira

Den 17. januar 1990 oplyste Kommissionen i en pressemeddelelse (IP (90) 40), at den havde vedtaget to rapporter, som omhandlede de særlige problemer på De Kanariske Øer, Açorerne og Madeira.

1. Hvorfor forelagdes disse rapporter kun Spaniens og Portugals regeringer og ikke de pågældende befolkninger og deres organisationer, EP's medlemmer samt hele offentligheden?
2. Hvorfor blev Ceuta og Melilla ikke medtaget i disse beretninger, skønt disse to byers oprindelige befolk-

ning står over for særdeles alvorlige problemer? (Svaret på forespørgsel nr. 1012/89⁽¹⁾ rummer ingen besvarelse af dette spørgsmål).

3. Hvilke konkrete forslag indeholder ovennævnte rapporter?
4. Hvornår vil de være tilgængelige?

⁽¹⁾ EFT nr. C 171 af 12. 7. 1990, s. 18.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors**

(17. august 1990)

1., 3. & 4. De to rapporter fra Kommissionen, som det ærede medlem omtaler, udgør en etape i de overvejelser, Kommissionen sammen med de pågældende stater og regioner gør sig vedrørende en passende ramme for anvendelsen af Fællesskabets politikker på Kanarieøerne, Açorerne og Madeira. De to rapporter er nu oversendt til Parlamentet til orientering⁽¹⁾. Kommissionen henviser det ærede medlem til rapporternes omtale af de planlagte konkrete foranstaltninger.

2. I betragtning af de særlige omstændigheder omkring de to byer Ceuta og Melilla skønnede Kommissionen, at der ikke på nuværende stadium var nogen grund til for deres vedkommende at træffe lignende foranstaltninger som for Kanarieøerne, Açorerne og Madeira. Europa-Parlamentet vil blive informeret om eventuelle tiltag fra Kommissionen vedrørende disse to byer.

⁽¹⁾ Dok. SEC(90) 83 endelig udg. og dok. SEC(90) 85 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1501/90

af Claudia Roth (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(21. juni 1990)

(91/C 115/11)

Om: Udvekslingsprogrammer for unge fra tredjelande

Kommissionen har i nogle år støttet udvekslingsprogrammer for unge i håbet om herigennem at fremme tolerance og gensidig forståelse. Er Kommissionen klar over, at unge, som er statsborgere i et tredjeland, hidtil ofte har været udelukket fra deltagelse i sådanne programmer og således udsættes for forskelsbehandling? Er Kommissionen klar over, at unge mennesker på denne måde vænnes til forskelsbehandling og udelukkelse, og er den villig til at udsætte understøttelsen af disse udvekslingsprogram-

mer, indtil der er skabt retlige garantier, som giver unge fra tredjelande en effektiv beskyttelse mod forskelsbehandling?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(28. august 1990)

Kommissionen er klar over, at ungdomsudvekslingsprogrammerne spiller en meget vigtig rolle, når der er tale om at fremme den gensidige forståelse og tolerance. Derfor har den udarbejdet en række forslag, der tager sigte på både at give unge fra fællesskabslandene og fra tredjelande med bopæl i Det Europæiske Fællesskab mulighed for at deltage i disse programmer.

På nuværende tidspunkt kan alle unge, som bor i medlemsstaterne, deltage i samtlige programmer for udveksling af uddannelsessøgende og unge, dog med undtagelse af det tredje program for unge arbejdstagere. I forbindelse med den seneste forlængelse af dette program i 1984 havde Kommissionen foreslået, at det blev ændret, således at alle unge med bopæl i Fællesskabet kunne deltage heri og hermed unge fra tredjelande, men dette blev forkastet af Rådet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1601/90

af Bouke Beumer (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(2. juli 1990)

(91/C 115/12)

Om: Misbrug af subsidier, navnlig af EF-subsidier

Kan Kommissionen meddele, om der er medlemsstater, hvor Det Europæiske Fællesskabs Økonomiske interesser, for eksempel ved tildeling af subsidier, ikke bliver beskyttet på samme måde som de nationale finansielle interesser? Mener Kommissionen, at uden denne betingelse om identisk behandling må Det Europæiske Fællesskabs tildeling af subsidier udsættes?

I hvilke medlemsstater regnes bedrageri med subsidier for en eksplicit strafbar lovovertrædelse? Kan der gives en oversigt over antallet af de bøder af størrelsen heraf, som i de enkelte medlemsstater er blevet idømt på grund af overtrædelse af EF's subsidieordninger?

Mener Kommissionen, at der på grundlag af en retssammenlignende undersøgelse og de europæiske traktatforpligtelser i hele Det Europæiske Fællesskab, for eksempel i analogi med det vesttyske »Subventionsbetrug«, skal findes en lovovertrædelse kaldet bedrageri med subsidier?

I hvilket omfang er der i EF's subsidieordninger optaget en bestemmelse om i tilfælde af misbrug at kræve subsidieløbet, inklusive en bøde, tilbage?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors**

(5. september 1990)

1. I henhold til EF-Domstolens retspraksis⁽¹⁾ skal medlemsstaterne drage omsorg for, at overtrædelser af EF-retten straffes efter de samme kriterier som dem, der gælder for tilsvarende overtrædelser af den nationale lovgivning. Medlemsstaterne er netop blevet opfordret til at drage omsorg for, at dette princip overholdes, og skal give Kommissionen alle relevante oplysninger.

2. Der foretages for tiden en generel undersøgelse af medlemsstaternes straffelov. Resultaterne af denne undersøgelse vil vise, om misbrug af subsidier i alle medlemsstater er strafbart, således som det er tilfældet i visse af dem.

3. Når dette arbejde er tilendebragt, vil Kommissionen kunne tage stilling til dette aspekt af spørgsmålet.

4. På landbrugsområdet skal medlemsstaterne i henhold til forordning (EØF) nr. 729/70⁽²⁾ træffe de forholdsregler, der er nødvendige for at inddrive uretmæssigt udbetalte beløb.

Endvidere indeholder EF-retten, især i forbindelse med den fælles landbrugspolitik, en række bestemmelser om, hvilken kontrol der skal foretages, med præcisering af de administrative sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser.

Med hensyn til strukturfondene er der i henhold til artikel 24, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 4253/88⁽³⁾ netop udstedt en forordning⁽⁴⁾, der fastsætter fristen for, hvornår beløb, der giver anledning til tilbagesøgning som fejlagtigt udbetalte, skal tilbagebetales til Kommissionen, og hvorledes rentesatsen skal beregnes i tilfælde af forsinkelse i tilbagebetalingen.

⁽¹⁾ Sag 68/88 (EFT nr. C 147 af 16. 6. 1990, s. 3).

⁽²⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.

⁽³⁾ EFT nr. L 347 af 31. 12. 1988, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 170 af 3. 7. 1990, s. 35.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1603/90

af Francois-Xavier de Donnea (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(2. juli 1990)

(91/C 115/13)

Om: Bedrageribekæmpelse

I sin beretning om indsatsen og resultaterne i forbindelse med bedrageribekæmpelse (SEC(90)156 endel.) konkluderer Kommissionen, at et af de punkter i bedrageri-

bekæmpelsesprogrammet, den vil prioritere i 1990, er forbedring af medlemsstaternes kontrol.

1. Hvor vidt er Kommissionen kommet i sin undersøgelse af medlemsstaternes bedrageribekæmpelsessystemer?
2. Kan Kommissionen give tilsagn om, at det hermed tilvejebragte middel bliver operationelt pr. 1. januar 1993?
3. Hvilke resultater er der opnået i forbindelse med undersøgelsen af det hensigtsmæssige i eventuelt at oprette en DAF-database?
4. Kommissionen anfører i ovennævnte beretning, at den har til hensigt at forelægge et forslag om ændring af forordning (EØF) nr. 283/72 ⁽¹⁾ med henblik på at åbne mulighed for, at EF kan yde finansielle bidrag til medlemsstaternes bestræbelser på at afsløre uregelmæssigheder. Hvilket lovgivningsstadium befinder dette forslag sig på?

⁽¹⁾ EFT nr. L 36 af 10. 2. 1972, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors**

(6. september 1990)

1. Den foreløbige undersøgelse vedrørende Fællesskabets traditionelle egne indtægter, dvs. told og landbrugsafgifter, er afsluttet for ti medlemsstaters vedkommende. Med udgangspunkt i denne foreløbige undersøgelse har man taget det samlede projekt op til revision.
2. Det er lidet sandsynligt, at projektet vil være tilendebragt før den 1. januar 1993.
3. Den endelige feasibility-undersøgelserapport vil først foreligge ved årets udgang.
4. Forslaget til Rådets forordning (EØF) om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 283/72 er vedtaget af Kommissionen og blev oversendt til Rådet den 22. maj 1990 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 138 af 7. 6. 1990, s. 6.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1627/90

af Filippos Pierros (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(2. juli 1990)

(91/C 115/14)

Om: Transport af fødevarer fra EF til udviklingslandene

Den gældende forordning (EØF) nr. 2200/87 vedrørende transport af fødevarer til udviklingslandene indehol-

der mange positive elementer, men også mange mangler, og det sker derfor ofte, at der aftales højere fragttakster til skade for EF, at transporten gennemføres på skibe, hvis sikkerhedsniveau er utilfredsstillende og som er registreret i et tredjeland, der konkurrerer med EF-skibe, eller at hjælpen ikke når frem til modtagerne.

Kommissionen spørges:

1. Hvorledes agter den at forbedre det nuværende system, der er mangelfuldt på flere punkter?
2. Hvorledes vil den forbedre informationsstrømmen og gennemskueligheden hvad angår fremtidig transport af fødevarer, således at EF's søfart får mulighed for at konkurrere effektivt med transportører fra tredjelands?
3. Har den undersøgt muligheden for at oprette et uafhængigt organ, der kunne forvalte søtransporten af fødevarer på en effektiv måde?
4. Hvorledes agter den at sikre, at fragter med fødevarer ikke udføres af skibsredere, der bevisligt systematisk har overtrådt bestemmelserne i Den Europæiske Hensigtserklæring om Havnestaters Tilsyn?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin**

(10. september 1990)

1. I sin meddelelse til Rådet af 26. maj 1989 angående Fællesskabets skibsfartspolitik ⁽¹⁾ foreslog Kommissionen (punkt 105 til 108), at transport af fødevarer bør forbeholdes skibe, der sejler under Fællesskabets flag, er indregistreret i en medlemsstat eller sejler under flag fra udviklingslande, der på forhånd anerkendes af Kommissionen.

Dette indebærer, at det ikke er nødvendigt at ændre forordning (EØF) nr. 2200/87 ⁽²⁾ for at gøre det muligt for Fællesskabets redere aktivt at medvirke ved transporten af fødevarer.

2. Under Rådets møde den 4. og 5. december 1989 opfordrede det Kommissionen til at træffe alle nyttige foranstaltninger med hovedvægten lagt på gennemsigtige tildelingsprocedurer, således at transportvirksomhederne får mulighed for at deltage i disse transporter, hvis de er i loyal indbyrdes konkurrence på et kommercielt grundlag.

Denne opfordring har bevirket, at Kommissionen har intensiveret sine kontakter med de interesserede erhvervsorganisationer og — for bedre at kunne kortlægge virkningerne af den ovennævnte gennemsigthed — henstillet til dem at give en uomstødelig definition af begrebet EF-redere og fastlægge omfanget af deres krav i den udstrækning, disse omfatter flagstater, hvis vedtægtsmæssige og kommercielle klassifikationer er stærkt uensartede.

Disse drøftelser er endnu ikke afsluttet. Det er under drøftelserne understreget, at de detaljerede oplysninger om transporterne af fødevarerhjælp bør offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, L-udgaven, mindst to uger før fristen for indgivelse af bud udløber.

3. Det er ikke under disse drøftelser blevet nævnt, at det ville hjælpe på sektorens problemer at oprette et uafhængigt organ til forvaltning af transporten af fødevarerhjælp.

4. Kommissionen er ikke bekendt med, at der skulle være anvendt skibe, som på trods af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2200/87 ikke har været i overensstemmelse med sikkerhedsnormerne, og at der af denne årsag ikke skulle være nået fødevarerhjælp frem til modtagerne.

Det kan af tilslagsprisernes forskellige elementer konkluderes, at EF-rederne klarer sig udmærket i konkurrence, og at systemet derfor — medmindre der er tale om særlige situationer såsom katastrofesituationer — ikke fører til overdrevent høje omkostninger som følge af mangler ved bestemmelserne om tilvejebringelse af fødevarerhjælp.

Det er vanskeligt officielt at konstatere, om Den Europæiske Hensigtserklæring om Havnestaters Tilsyn er overtrådt.

Kommissionen vil som led i overvågningen have opmærksomheden særlig henledt på denne mulighed.

(¹) Dok. KOM(89) 266.

(²) EFT nr. L 204 af 25. 7. 1987, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1657/90

af Victor Manuel Arbeloa Muru (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. juli 1990)

(91/C 115/15)

Om: Oversætterskolen i Toledo

Hvilket moralsk og økonomisk bidrag vil EF kunne yde til projekterne iværksat af den internationale jødiske komité Sefarad 92 og UNESCO med henblik på at give oversætterskolen i Toledo, som er et center for gensidig påvirkning mellem den jødiske, kristne og muhamedanske kultur, nyt liv og gøre den mere tidssvarende?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(11. september 1990)

Kommissionens aktiviteter på sprogområdet er koncentreret om to hovedområder:

— gennem LINGUA-programmet søger man at fremme fremmedsprogundervisningen i De Europæiske Fællesskaber. De sprog, der er omfattet af dette program, er de ni officielle EF-sprog samt irsk og letzemburgesch som fremmedsprog

— Kommissionen yder også støtte til bevarelse og fremme af mindre udbredte sprog, især på uddannelsesområdet, inden for læreruddannelse samt hvad undervisningsmaterialer angår osv.

I henhold til disse programmer ydes der imidlertid ikke midler til støtte af foranstaltninger af den art, som det ærede medlem omtaler, på trods af den omstændighed, at de omhandlede projekters værdi er ubestridelig.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1723/90

af Gerardo Fernández-Albor (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. juli 1990)

(91/C 115/16)

Om: EF-bistand til fjernelse af slum

Den selvstyrende lokalregering i den spanske region Galicien har netop som led i gennemførelsen af en plan til fjernelse af slum ryddet sådanne boliger i Lugo-provinsen, hvormed det tilstræbes at gøre en ende på en så uværdig levevis og åbne mulighed for, at alle borgere i regionen kan have en værdig bolig.

Det må imidlertid erkendes, at en hurtig fjernelse af slum i Galicien vil koste mange penge, hvilket kræver at alle institutioner og grupper i Galiciens samfunds- og erhvervsliv stiller sig solidariske.

Vil Kommissionen derfor oplyse, om der på EF's budget skulle være bevillinger, som kunne anvendes til EF-bistand til udvikling af humanitære kampagner som den, regionsstyret i Galicien har iværksat?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(6. september 1990)

Kommissionen deler det ærede medlems opfattelse af, at alle borgere bør have adgang til en værdig bolig, men skal

dog understrege, at den principielt ingen kompetence har på boligområdet. Den kan kun gribe ind i visse tilfælde, bl.a. til fordel for EKSF-arbejdstagere, handicappede og vandrende arbejdstagere.

Den plan til fjernelse af slum, som regionalstyret i Galicien har iværksat, indgår ikke i fællesskabsstøtterammens delprogram for Galicien, ligesom der heller ikke kan ydes støtte fra fattigdomsprogrammet, hvortil der i forståelse med medlemsstaterne nu er udvalgt 39 projekter til fællesskabsstøtte.

Kommissionen skal dog understrege, at den udviklingsindsats i Galicien, som der ydes tilskud til fra Fællesskabets strukturfonde, må forventes at medføre en forbedring af den socio-økonomiske situation i denne region og dermed også indirekte af indbyggernes levevilkår.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1739/90

af Georgios Romeos (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(12. juli 1990)

(91/C 115/17)

Om: Problemer i forbindelse med transport af fødevarerhjelpe

Fællesskabssystemet for transport af fødevarerhjelpe ad søvejen lider på trods af udstedelsen af forordning (EØF) nr. 2200/87 ⁽¹⁾ af visse mangler: a) Fællesskabet kommer til at stå over for ekstra transportudgifter, som ikke er berettigede, b) Fællesskabets transportvirksomheder udsættes for en illoyal konkurrence fra skibe, der sejler under tredjelandes flag og ikke opfylder sikkerhedsnormerne, og c) Fællesskabets fødevarerhjelpe er ikke i stand til at udfylde sin humanitære rolle. På baggrund af ovenstående og i henhold til bestemmelsen om, at fødevarerhjelpe skal ydes af humanitære årsager, og da denne hjelpe udgør et grundlæggende element i Fællesskabets udviklingspolitik, bedes Kommissionen give følgende oplysninger:

1. Hvilke konkrete foranstaltninger har Kommissionen til hensigt at iværksætte med henblik på en forbedring af systemet for Fællesskabets transport af fødevarerhjelpe til udviklingslandene i den tredje verden?
2. Har Kommissionen til hensigt at tage hensyn til EF-rederiforeningens (CAACE) forslag desangående?
3. Hvilke foranstaltninger må der træffes for at sikre transparens i information af fællesskabsrederne?

4. På hvilken måde har Kommissionen til hensigt at udelukke skibe fra tredjelande, der ikke opfylder sikkerhedsbestemmelserne, fra denne form for transport?

⁽¹⁾ EFT nr. L 204 af 25. 7. 1987, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marín

(29. oktober 1990)

Kommissionen henviser det ærede medlem til svar på skriftlig forespørgsel nr. 1627/90 af Pierros ⁽¹⁾, hvor der blev understreget, at efter Kommissionens opfattelse var klagerne over urimelige transportudgifter samt illoyal konkurrence fra skibe, der ikke opfylder sikkerhedsbestemmelserne, ikke begrundede.

EF's fødevarerhjelpe opfylder altså sit formål, og på baggrund heraf er der derfor ingen grund til at udelukke skibe fra tredjelande.

⁽¹⁾ Se side 7 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1740/90

af José Alvarez de Paz (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(12. juli 1990)

(91/C 115/18)

Om: Immigration og sociale boliger

Hvad mener Kommissionen om viceministerpræsident Martellis meddelelse om, at 25% af de statslige sociale boliger skal forbeholdes immigranter fra lande uden for Fællesskabet, som arbejder lovligt i Italien?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Vasso Papandreou

(30. juli 1990)

Kommissionen kan kun hilse de ansvarlige italienske politikeres afgørelse velkommen, idet den allerede i 1985 i sine »Retningslinjer for Fællesskabets indvandrerpolitik« ⁽¹⁾ henledte regeringernes opmærksomhed på de vanskeligheder, som indvandrede arbejdstagere blev stillet over for »når de skal gøre brug af låne- og støtteordninger, eller når de lader sig skrive op på ventelister for boligsøgende«.

⁽¹⁾ EF-Bull. — Suppl. 9/85.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1743/90**af Lyndon Harrison (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(12. juli 1990)**(91/C 115/19)*

Om: Den nationale ungdomstjeneste i Det Forenede Kongerige

Er Kommissionen bekendt med den britiske regerings afgørelse af 5. april 1990 om en omlægning af ungdomstjenesten i Det Forenede Kongerige med oprettelse af et nyt nationalt ungdomskontor? Er Kommissionen endvidere bekendt med, om Den Britiske Ungdomsorganisation eller EF's Ungdomsforum har gjort indsigelse i denne sag, navnlig med hensyn til den manglende høring af de ungdomsorganisationer, der er direkte berørt af denne omstrukturering? En af konsekvenserne af denne afgørelse er, at de unges synspunkter overhovedet ikke længere bliver repræsenteret gennem det nationale ungdomskontor. Har Kommissionen en holdning hertil, og kan den navnlig give sammenlignende oplysninger om, hvordan de unges interesser repræsenteres i andre medlemsstater?

Mener Kommissionen endelig ikke, at det i betragtning af den rolle, som ungdomsorganisationerne i Europa har spillet i de sidste ti år for udviklingen af øst/vest-forbindelserne, er beklageligt, at yderligere arbejde på dette område nu bringes i fare som et resultat af den britiske regerings beslutning om at begrænse midlerne til arbejdet på dette område?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(10. september 1990)

Kommissionen er gennem pressen bekendt med den britiske regerings planer om at oprette et Youth National Agency. Den har imidlertid ikke modtaget indsigelser herom fra British Youth Council (BYC) eller Det Europæiske Ungdomsforum, men modtog sidste år indsigelser om et andet stridsspørgsmål mellem BYC og den britiske regering.

Nationale ungdområd, der almindeligvis består af repræsentanter for ungdomsorganisationer og andre organisationer, der bekræfter sig med unge, eksistere i ni andre medlemsstater.

Kommissionen går ud fra, at tilskuddene til BYC's internationale arbejde ikke påvirkes af oprettelsen af National Youth Agency.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1751/90**af Joaquim Miranda da Silva (CG)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(12. juli 1990)**(91/C 115/20)*

Om: HIV-test og adgang til arbejde i EF-institutionerne

En portugisisk statsborger skal være blevet udsat for forskelsbehandling i forbindelse med en stilling som sekretær i Kommissionens portugisiske oversættelsesafdeling på grund af resultaterne af en AIDS-undersøgelse, som vedkommende uden at være blevet gjort bekendt hermed skal have fået foretaget som led i en undersøgelse i juni 1989.

Disse beskyldninger er fremført i den klage over Kommissionen, som den pågældende den 4. juli 1989 har indgivet ved Domstolen (sag 206/89).

Den pågældende har siden til Retten i Første Instans fremsendt en ny klage for brud på tavshedspligten og manglende respekt for privatlivets fred.

En tysk statsborger har i en tilsvarende situation fremsendt en lignende klage, der er rettet mod Rådet (sag T-11/90).

Kommissionen bedes derfor så hurtigt som muligt give en nøjagtig redegørelse for disse hændelsesforløb og i almindelighed for situationen med hensyn til:

1. Gennemførelse af HIV-test for tjenestemænd eller personer, der deltager i udvælgelsesprøver til stillinger i EF-institutionerne.
2. Overholdelsen i EF-institutionerne af konklusionerne på Rådets og sundhedsministrenes samling den 22. december 1989 om AIDS på arbejdspladserne.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha**

(5. september 1990)

Den pågældende ansøger til en stilling som sekretær ved Kommissionens portugisiske oversættelsestjeneste er ikke blevet underkastet en AIDS-test.

Det skal bemærkes, at den pågældende har påklaget den rådgivende læges negative udtalelse, således som vedtægten åbner mulighed for.

Lægeudvalget har stadfæstet den oprindelige negative udtalelse.

Den begæring om iværksættelse af foreløbige foranstaltninger, der blev indbragt for EF-Domstolen, er blevet

afvist, og man må således nu afvente førsteinstansrettens afgørelse.

Med hensyn til Kommissionens almindelige praksis skal det bemærkes, at ingen tjenestemand eller ansøger til en stilling underkastes en AIDS-test uden vedkommendes udtrykkelige skriftelige samtykke.

For kandidater, der frivilligt underkaster sig denne test, fører påvisning af, at de er seropositive, ikke til en negativ udtalelse.

Denne praksis er således i overensstemmelse med Rådets konklusioner.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1817/90
af **Filippos Pierros (PPE)**
til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(13. juli 1990)
(91/C 115/21)

Om: Import i EF af stål til nedsatte priser

I følge beviste anklager indføres der i Fællesskabet halvforarbejdede stålprodukter til nedsatte priser (dumping) fra Tyrkiet og Brasilien. I overensstemmelse med en meddelelse fra Eurofer, Foreningen af Europæiske Stålproducenter, har disse to lande på grund af den prispolitik, de følger, øget deres eksport til fællesskabslandene, hvorved de således skader den europæiske industris interesser. Brasiliens og Tyrkiets salg af halvforarbejdede stålprodukter nåede i 1989 op på 65 000 tons imod 15 200 tons om året i toårsperioden 1985—1987. Eksporten af varmvalsede stålplader fra Tyrkiet gik op fra 1 200 tons til 1 900 tons.

Jeg beder Kommissionen oplyse, hvilke konkrete forholdsregler den har til hensigt at træffe for at imødegå dette alvorlige problem.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Frans Andriessen**
(21. januar 1991)

Med hensyn til denne import har Eurofer på vegne af de europæiske producenter med henblik på sin import forelagt Kommissionen en ansøgning om en antidumpingprocedure vedrørende halvfabrikata i legeret stål af tyrkisk og brasiliansk oprindelse samt halvfabrikata og stænger i legeret stål af tyrkisk oprindelse.

I *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 144 af 14. juni 1990 har Kommissionen allerede offentliggjort meddelelsen om åbning af antidumpingproceduren for de produkter, som formodes at være genstand for dumping i overensstemmelse med artikel 7 i beslutning nr. 2424/88/EKSF.

Såfremt oplysningerne og argumenterne viser sig at være funderede, vil Fællesskabets myndigheder kunne udarbejde foreløbige eller endelige konklusioner i overensstemmelse med beslutning nr. 2424/88/EKSF.

Beslutninger om denne sag vil blive offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1863/90
af **Francesco Speroni (ARC)**
til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**
(20. juli 1990)
(91/C 115/22)

Om: Den italienske regerings overholdelse af Kommissionens beslutning vedrørende indvandrere fra tredjelande

Kommissionen bedes oplyse følgende:

1. Henvises der i den italienske regerings meddelelse om lovdekretet af 30. december 1989 om indvandrere fra tredjelande til de allerede vedtagne eller foreslåede foranstaltninger på dette område?
2. Er denne meddelelse sket senest to uger før offentliggørelsen af lovdekretet med henblik på overholdelse af den i artikel 2 i Kommissionens beslutning af 8. juni 1988 fastsatte procedure, eller er denne frist blevet afkortet i henhold til bestemmelserne i denne artikels stk. 1, 2. afsnit?
3. Hvis den italienske regering ikke har overholdt proceduren og fristerne som fastsat i ovennævnte beslutning af 8. juni 1988, hvad har Kommissionen da til hensigt af foretage sig i denne forbindelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Vasso Papandreou**
(18. september 1990)

Det ærede medlem henvises til det samlede svar, som Kommissionen gav på skriftlig forespørgsel nr. 846/90 af Luigi Moretti og nr. 851/90 af Francesco Enrico Speroni⁽¹⁾. Kommissionen kan oplyse det ærede medlem om, at den italienske regering i overensstemmelse med artikel 1 i Kommissionens beslutning af 8. juni 1988⁽²⁾ har givet meddelelse om lovdekretet af 30. december 1989 og loven af 28. februar 1990 samtidig, nemlig da de pågældende foranstaltninger var blevet offentliggjort. Der er ingen af medlemsstaterne der har ønsket samråd i henhold til artikel 2 i den nævnte beslutning.

⁽¹⁾ Se side 4 i denne Tidende.

⁽²⁾ EFT nr. L 183 af 14. 7. 1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1877/90
af Kenneth Stewart (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(2. august 1990)
(91/C 115/23)

Om: Bidrag fra ESF til tværnationale projekter for 16 til 19 årige

Er Kommissionen bekendt med det forslag, der er fremsat fra Trident Training/Liverpool City Council Transnational Project 1990 i partnerskab med BBZ Köln, Tyskland? Formålet med dette projekt er som en forberedelse til det indre marked at øge kendskabet til teknikker og arbejdsmiljø indenfor et antal fag blandt unge uddannelsessøgende fra forskellige medlemsstater. Trident Training og Liverpool Education Authority har hver bevilget 60 000 £ til projektet.

Kommissionen er utvivlsomt klar over, at de kompetente myndigheder i Köln, der er Tysklands rigeste by, ikke har haft vanskeligheder med at få støtte fra ESF, hvorimod deres partner i projektet, Liverpool, der i den seneste rapport om fattigdom i EF, udarbejdet af Paul Cheshire, er placeret som nr. 114 ud af 117 europæiske byer, muligvis ikke kan modtage støtte fra ESF på grund af seksmåneders-reglen.

Er Kommissionen endvidere klar over, at de uddannelsessøgende fra begge medlemsstater følger ensartede uddannelsesforløb?

Vil Kommissionen anvende sin betydelige indflydelse for at sikre, at det tværnationale Liverpool/Køln-projekt kan fortsætte som planlagt, at den tilsyneladende unormale situation med hensyn til støtteberettigelse kan løses og at definitionen af arbejdsløshed blandt Det Forenede Kongeriges 16 til 19 årige i fuldt omfang kan undersøges?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(11. september 1990)

Kommissionen er ikke bekendt med forslaget om det tværnationale program for Liverpool og Köln.

Operationelle programmer, der godkendes, eller som skal godkendes af Kommissionen, indeholder ikke oplysninger om enkeltprojekter, der skal finansieres inden for rammerne af disse programmer.

Medlemsstaterne udvælger deres projekter efter den prioritering, der fremgår af fællesskabsstøtterammerne, samt i overensstemmelse med de operationelle programmer.

Prioriteringen er forskellig fra medlemsstat til medlemsstat, så der er altid en mulighed for, at et projekt accepteres i én medlemsstat, men ikke i en anden.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1907/90
af Wilfried Telkämper, Marie-Christine Aulas, Eugenio Melandri og Maria Santos (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(2. august 1990)
(91/C 115/24)

Om: Østtimor

På baggrund af Europa-Parlamentets beslutninger af 15. september 1988 (dok. A 2-0143/88) og af 25. maj 1989 (dok. B 2-0170/89), hvori Kommissionen opfordres til at aflægge beretning om de eventuelle fremskridt i Østtimor-spørgsmålet, og om hjælpen til de berørte flygtninge, anmodes Kommissionen om at oplyse:

1. Hvilke bevæggrunde den har haft til ikke af udarbejde denne beretning?
2. I hvilket omfang Østtimor har fået tildelt økonomiske midler fra Fællesskabet, og til hvilke konkrete formål de er blevet anvendt?
3. Om, og i givet fald i hvilket omfang og under hvilken form, Fællesskabet har ydet finansiel støtte til flygtningelejrene i Portugal og Australien?
4. Hvilke skridt Kommissionen har taget til at drage de politiske konsekvenser af kolonimagtens undertrykkelse af Østtimor og til at bidrage til en ændring af den indonesiske holdning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(25. februar 1991)

1. & 3. I forbindelse med situationen i Østtimor har Kommissionen gentagne gange erklæret sig villig til at gennemgå enhver anmodning om humanitær hjælp; indtil nu har den ikke modtaget nogen anmodninger, og den har derfor ikke udarbejdet nogen rapport om problemet.

2. Der er ikke blevet iværksat samarbejdsforanstaltninger i Østtimor.

4. Kommissionen følger fortsat opmærksomt situationen med hensyn til menneskerettighederne i Indonesien

og deltager i De Tolv's arbejde i forbindelse med Den Europæiske Samarbejdspolitik.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1977/90

af Hemmo Muntingh (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1990)

(91/C 115/25)

Om: Anvendelse af limpinde på øen Chios

Indfangning af fugle med limpinde er stadig udbredt på øen Chios i Grækenland. Limpinde er ikke-selektive med hensyn til de fugle, der derved fanges, og er derfor forbudt i henhold til artikel 8, stk. 1, i direktiv 79/409/EØF⁽¹⁾.

Hvorledes agter Kommissionen at sikre, at Grækenland overholder fællesskabsretten på dette område?

⁽¹⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(21. januar 1991)

Det er gennem det ærede medlems skriftlige forespørgsel, at Kommissionen har fået kendskab til denne form for ulovlig jagt på fugle på øen Chios. Den vil anmode de græske myndigheder om oplysninger vedrørende denne sag og eventuelt træffe de nødvendige foranstaltninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2087/90

af Ian White (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. september 1990)

(91/C 115/26)

Om: Socialpagten

Idet der henvises til svaret på skriftlig forespørgsel nr. 45/90⁽¹⁾, bedes Kommissionen oplyse følgende:

1. Hvad menes der med arbejdstager- og arbejdsgiverrepræsentanter, og under hvilke omstændigheder og hvor fandt disse konsultationer sted?
2. Hvor mange ændringsforslag blev der fremsat af de enkelte medlemsstater?

⁽¹⁾ EFT nr. C 283 af 12. 11. 1990, s. 8.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(21. november 1990)

I svaret på skriftlig forespørgsel nr. 45/90, som det ærede medlem henviser til, understreges det, at der den 17. og 18. oktober 1989 fandt en høring sted af arbejdsmarkedets parter på grundlag af det forslag til socialpagt, som Kommissionen vedtog den 2. oktober 1989.

Konkret har Kommissionen hørt Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation (EFS) og Sammenslutning af Industri- og Arbejdsgiverorganisationer i De Europæiske Fællesskaber (UNICE).

For så vidt angår Rådets møder, er der blevet nedsat en ad hoc-gruppe, som har holdt møde adskillige gange.

Formandsskabet har på grundlag af arbejdet i denne ad hoc-gruppe og under hensyntagen til de forslag, der er blevet fremsat af medlemsstaterne, udarbejdet det forslag til socialpagt, som blev fremlagt for Rådet.

Det er ikke muligt for Kommissionen at oplyse, hvilke ændringsforslag medlemsstaterne har fremsat under forhandlingerne.

Desuden gav Rådet (sociale anliggender) på sit møde den 30. oktober 1989 formandsskabet bemyndigelse til at fremsende forslaget til Det Europæiske Råd.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2122/90

af Jens-Peter Bonde (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. september 1990)

(91/C 115/27)

Om: Atomkraftværk i Gdansk

Har EF-Kommissionen planer om at give støtte til et atomkraftværk i Gdansk i Polen?

Hvilke krav agter man i givet fald at stille til sikkerheden?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha**

(18. januar 1991)

Kommissionen har for tiden ikke noget specifikt program med henblik på finansiering af et atomkraftværk i Gdansk i Polen.

Imidlertid ville Kommissionen i givet fald som led i sit samarbejdsprogram med Østlandene, og såfremt den polske regering udtrykkeligt måtte fremsætte en begæring herom, kunne overveje en eventuel støtte til opførelsen af dette værk.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2362/90
af Carlos Carvalhas (CG)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (18. oktober 1990)
 (91/C 115/28)

Om: Forhandlinger med Japan om bilindustrien

Kan Kommissionen oplyse, om der i forhandlingerne med Japan om automobilindustrien, og med hvilket mandat, er blevet fremsat forslag om en overgangsperiode på fem år, efter hvilken (31. december 1998) dette land gradvist skal kunne øge sin markedsandel i Europa fra de nuværende 10% til 18,7%?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
 (22. januar 1991)

Med medlemsstaternes indforståelse finder der en række indledende drøftelser sted mellem Kommissionen og de japanske myndigheder om eksporten af automobiler fra Japan. Formålet med disse drøftelser er at nå frem til en overgangsordning som led i ophævelsen af nationale importrestriktioner for motorkøretøjer i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked for denne sektor. Under en sådan overgangsordning skal Japan føre tilsyn med eksporten til Fællesskabet og til de medlemsstater, der i øjeblikket opretholder restriktioner, i en nærmere fastsat periode efter 1992. Der kan ikke gives nærmere oplysninger om indholdet af en eventuel ordning, da dette netop er emnet for drøftelserne.

En angivelse af den samlede markedsandel for japanske motorkøretøjer vil derfor hvile på et rent hypotetisk grundlag.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2367/90
af Francesco Speroni (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (25. oktober 1990)
 (91/C 115/29)

Om: Den italienske regerings manglende overholdelse af Kommissionens beslutning vedrørende indvandrere fra tredjelande

I sit svar af 18. september 1990 på skriftlig forespørgsel nr. 1863/90 ⁽¹⁾ henviser Kommissionen til, at den italienske regering gav meddelelse om lovdekretet af 30. december 1989, da foranstaltningen blev offentliggjort. I erindring om at dette tidspunkt faldt sammen med iværksættelsen, henleder jeg atter Kommissionens opmærksomhed på, at spørgsmålet havde til formål at få oplysninger, ikke om tidspunktet for meddelelsen, men forhåndsunderretning om de foreslåede foranstaltninger

med henblik på at give mulighed for den samrådsprocedure, der er fastsat i artikel 2 i Kommissionens beslutning af 8. juni 1988, og som ikke kan anvendes, når der gives meddelelse om foranstaltninger, der allerede er vedtaget og ikrafttrådt, i stedet for udkast til foranstaltninger, jf. denne beslutnings artikel 1.

Kommissionen anmodes atter om følgende oplysninger:

1. Har den italienske regering ud over det ovennævnte lovdekret til hensigt rettidigt at give oplysninger vedrørende de foreslåede foranstaltninger på dette område?
2. Vil en modstridende holdning kunne anses for at være i overensstemmelse med bestemmelserne i denne beslutnings artikel 1?
3. Vil Kommissionen anse samrådsproceduren i beslutningens artikel 2 gennemførlig, selv når de af medlemsstaterne fremlagte oplysninger vedrører foranstaltninger, der allerede er vedtaget, og hvilke kan i givet fald være den iværksatte procedure?

⁽¹⁾ Se side 11 i denne Tidende.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
 (4. december 1990)

Ifølge Kommissionens beslutning af 8. juni 1988 ⁽¹⁾ skal de udkast, der omtales i de tre led i artikel 1 offentliggøres, inden de forelægges til eventuelt samråd. I det af det ærede medlem nævnte tilfælde er der tale om et udkast udarbejdet af regeringen selv, som er blevet offentliggjort i form af en lov. Det er på dette tidspunkt, at regeringen har oversendt loven til Kommissionen. En medlemsstat er ikke forpligtet til at forelægge sine udkast til politik vedrørende indvandring til samråd under udarbejdelsesfasen, og så længe de drøftes i regeringen.

⁽¹⁾ EFT nr. L 183 af 14. 7. 1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2383/90
af Mary Banotti (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (25. oktober 1990)
 (91/C 115/30)

Om: Genbrug af glas

Hvilke oplysninger har Kommissionen vedrørende genbrug af glas i de forskellige medlemsstater, herunder:

1. Antallet af virksomheder og deres struktur?
2. Virksomhedernes forbindelser med glasproducenter både i og uden for Fællesskabet?
3. Omfanget af og priserne på genbrugsglas?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
på Carlo Ripa di Meana**

(21. januar 1991)

Kommissionen har ikke præcise oplysninger vedrørende industrien for genbrug af glas i de forskellige medlemsstater.

1. & 2. Disse virksomheder tilhører glasindustrien eller er uafhængige af denne. Der findes også virksomheder, som indsamler glas, og som derefter genbruger det eller videresælger det til andre virksomheder, der beskæftiger sig med genbrug eller til glasvirksomheder. Kommissionen kender ikke deres antal.
3. Situationen med hensyn til priserne på glasaffald varierer efter udbud og efterspørgsel; disse priser fastsættes derfor frit, men under hensyntagen til priserne for råstoffer til produktion af glas som genbrugsglas skal erstatte. For så vidt angår mængderne af genbrugsglas, er situationen følgende:

Genbrug af glas i Europa: 1989

Land	Indsamlet mængde (tons)	Procenter (%)
<i>EØF</i>		
Belgien	208 000	60
Danmark	58 000	36
Tyskland	1 538 000	53
Grækenland	14 000	13
Spanien	287 000	24
Frankrig	760 000	38
Irland	11 000	13
Italien	670 000	42
Nederlandene	279 000	57
Portugal	34 000	14
Det Forenede Kongerige	310 000	17
<i>Andre</i>		
Østrig	115 000	54
Finland	18 000	36
Norge	11 000	24
Sverige	42 000	34
Schweiz	164 000	56
Tyrkiet	47 000	27
I alt	4 566 000	38,7

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2434/90

af Ernest Glinne (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(7. november 1990)

(91/C 115/31)

Om: Udvidelse af Den Internationale Valutafonds kapital samt interventionskriterier

På sit nylige møde i september måtte Den Internationale Valutafonds Interimskomiteé — i lyset af den internationale situation — endnu en gang behandle spørgsmålet om fondens egne indtægter, dels for at imødegå gældsproblematikken, dels for på passende måde at integrere de østeuropæiske landes handel i det internationale betalingssystem og dels for at styre konsekvenserne af krisen i Golfen. Inden krisen, i begyndelsen af maj 1990, besluttede Valutafonden at udvide sin kapital med 50%; denne udvidelse vil ske med virkning fra det øjeblik, hvor 85 % af medlemslandene har givet deres tilslutning.

Kan Fællesskabets udøvende myndigheder besvare følgende spørgsmål:

1. Valutafondens medlemslande har en frist til slutningen af 1991 til at godkende den nævnte udvidelse af kapitalen, men de har mulighed for at give deres samtykke inden Valutafondens halvårige møde i april 1991. Agter De Tolv at nå frem til en fælles holdning inden udløbet af denne tidlige tidsfrist og, i givet fald, hvilken holdning? Hvor langt er de på nuværende tidspunkt nået i deres overvejelser?
2. Hvorledes er Valutafondens nuværende kapital fordelt på de 152 medlemslande?
3. Anser De Tolv en udvidelse på 50% for at være tilstrækkelig, og hvorfor har De Forenede Stater modsat sig denne udvidelse — tilsyneladende oprettholder man fortsat denne modstand fra amerikansk side?
4. Er det rimeligt, at De Forenede Stater har vetoret, når landets underskud på statsbudgettet er det dårligst tænkelige eksempel på styring af de offentlige finanser i industrilandene?
5. Strukturtilpasningspolitikken afpasses efter hvert enkelt tilfælde; hvorledes stemmer denne politik overens med generelle kriterier?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen**

(11. december 1990)

1. Det Europæiske Fællesskab, der kun har observatørstatus i Den Internationale Valutafond, holder ikke formelle samråd mellem de medlemsstater, der er aktionærer i fonden, med henblik på møder i Interimskomi-

téen. Kun den tale, som Rådets formandskab holder på Fællesskabets vegne, er genstand for samråd i Det Monetære Udvalg.

2. IMF's kapital, der på nuværende tidspunkt andrager 90,1 mia. SDR, er fordelt med kvoter på de enkelte medlemmer ud fra objektive kriterier, der er baseret på det enkelte lands relative position i verdensøkonomien (nationalindkomst, valutareserver, løbende transaktioner, udsving i de løbende indtægter).

Listen over disse kvoter offentliggøres regelmæssigt af IMF, blandt andet i bilag IX til årsberetningen (s. 137 til 139 i 1990-rapporten).

3. Udvidelsen på 50 % blev på mødet i september anset for at være tilstrækkelig. Det vil imidlertid kunne vise sig at være utilstrækkeligt, hvis nye begivenheder forværer den finansielle situation i verden. Denne mulighed er blevet forudset i den aftale, der muliggjorde denne niende kvoterevision, således at der kan forventes en ny kvoterevision næste år under hensyntagen til forsinkelsen af niende kvoterevision, som medlemsstaterne er ved at ratificere.

De Forenede Stater var imod en »stor« udvidelse af kvoterne på grund af de vanskeligheder, der i så fald ville være i kongressen med en ratifikation af en sådan udvidelse under budgetkrisen. En større udvidelse risikerede således at forsinke gennemførelsen af denne revision yderligere. Endvidere er den offentlige opinion i USA traditionelt delt med hensyn til det hensigtsmæssige i multilaterale aktioner.

4. Ifølge IMF's vedtægter kræver enhver ændring af kvoterne et flertal på mindst 85 % i repræsentantskabet. De Forenede Stater, hvis stemmerettigheder andrager 19,9 % som følge af landets kvote, råder således på denne måde over en vetoret, uafhængigt af hvilken vurdering der kan foretages af kvaliteten af landets budgetpolitik.

5. Strukturtilpasningspolitikken stemmer overens med generelle kriterier, for så vidt som den tager sigte på at modvirke forskellige produktionsforvriddinger og hindringer ud fra almindelige økonomiske principper. Den kan imidlertid kun anvendes på enkelttilfælde som følge af de særlige lokale forhold og de forskelligartede nationaløkonomiske og finansielle problemer i de pågældende lande.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2454/90
af Aymeri de Montesquiou Fezensac (LDR)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(7. november 1990)
(91/C 115/32)

Om: Svinekødsprisen

I en tomånedersperiode fra midten af juli til midten af september 1990 er den pris, som producenterne i Europa

får for svinekød, faldet med mere end 25 %. Dette prisfald er fremkaldt af den ukontrollerede tilførsel af østtysk svinekød til EF-markedet.

I en sektor, som Kommissionen i forvejen betragter som overskudsproducerende, og hvis betydelige prissvingninger er velkendte, forekommer det ufornuftigt, at Kommissionen foreslår at indføre hjælp til svineopdræt i det tidligere DDR uden nogen begrænsninger overhovedet med hensyn til bedriftsstørrelse. Dette forslag er så meget mere utroligt som den samme hjælp, der i forvejen eksisterer inden for De Tolv, er underkastet strenge begrænsninger.

Hvad agter Kommissionen at gøre for at undgå endnu et nyt chok for svinekødsmarkedet i EF med alle de uheldige følger heraf for producenternes indkomster?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**

(12. marts 1991)

Det betydelige fald i de fælles priser siden midten af juli 1990 og indtil fornylig fulgte efter en periode med usædvanligt høje priser på grund af faldende EF-forsyninger som følge af forekomsten af klassisk svinepest i Belgien tillige med en lille nedgang i svinebestanden siden 1989 og stor udførsel til Japan. Genkomsten af belgiske produkter på EF-markedet i slutningen af august og unormalt lille EF-udførsel til Japan efter opsvinget i årets første fire måneder bidrog i stort omfang til de efterfølgende lave priser, men den tendens synes nu at være ophørt.

Infrastrukturen for svineproduktion i det tidligere DDR bygger overvejende på store produktionsenheder, der ikke er effektive i en markedsorienteret økonomi.

Forordning (EØF) nr. 797/85, hvori betingelserne for tilskud fra medlemsstaterne til investeringer på bedrifter i svinesektoren og medfinansiering fra Fællesskabet blev fastlagt, gælder efter Tysklands forening i Østtyskland som i resten af Fællesskabet.

Det var klart umuligt at anvende lofterne i det tidligere DDR, eftersom dette ville have udelukket alle bedrifter i den region fra tilskud på grund af det store antal dyr pr. bedrift.

Der er ikke nogen fare for, at der kan blive ydet tilskud til en øget svineproduktion i Østtyskland, da tilskud i denne del af Fællesskabet kun tillades på betingelse af, at omstruktureringen sker uden produktionsstigning og at den omstrukturerede bedrift skal producere hvad der svarer til 35 % af det af svinene optagne foder.

Ifølge prognoser på grundlag af decembertællingen vil svineproduktionen i det tidligere DDR måske falde med

25—30% i 1991 som følge af de ændrede makroøkonomiske vilkår, og dette forhold vil i betragtning af en stabil produktionsprognose for resten af Fællesskabet og trods en sandsynlig nedgang i forbruget pr. indbygger i Østtyskland kunne resultere i et mindre underskud i EF-produktionen i år.

Hvis disse prognoser viser sig korrekte, vil virkningen af Tysklands forening på EF-markedet ikke føre til øgede overskud på grund af den mulige produktionsnedgang i det tidligere DDR.

Det må under alle omstændigheder være af interesse for Fællesskabet som helhed at tilpasse størrelsen af de produktionsenheder, der er tilbage i det pågældende område, i et omfang så de bliver økonomisk bæredygtige og miljømæssigt acceptable.

Kommissionen har for at imødegå svagheden på markedet besluttet at indføre et støtteprogram til privat oplagring med virkning fra den 7. januar 1991, således at producenterne kan holde en del af deres produkter tilbage fra markedet i en periode på 4 til 7 måneder. Denne foranstaltning synes at udøve en gunstig virkning på markedet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2492/90

af Dimitrios Dessylas (CG)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. november 1990)

(91/C 115/33)

Om: Eurobarometret og åbenlys amerikansk finansieret antikommunistisk kampagne over for offentligheden i EF

Det femgår af Eurobarometer nr. 33, at Kommissionen som led i de regelmæssige meningsmålinger har forelagt EF-borgerne forskellige spørgsmål på vegne af Institutet for Politiske Studier ved det amerikanske University of Houston i Texas (der samarbejder særdeles snævert med de amerikanske myndigheder og tjenester). Blandt disse spørgsmål, således som de er beskrevet i den græske presse (dagbladet »Pontiki« af 11. oktober 1990), er følgende:

1. I hvilket omfang finder De, at kommunisterne truer livsstilen i Deres land? Udgør de en meget alvorlig trussel, en vis trussel, ingen speciel trussel, overhovedet ingen trussel?
2. I hvilket omfang er De enig eller uenig i nedenstående sætninger, der vedrører kommunisterne:
 - det bør forbydes kommunister at opstille kandidater til besættelse af et offentligt hverv?
 - kommunismen bør gøres ulovlig?

— kommunister bør have ret til at gennemføre offentlige møder i vores by?

I denne forbindelse bedes Kommissionen tage offentlig stilling til følgende spørgsmål:

Finder den ikke, at denne af USA finansierede åbenlyse antikommunistiske kampagne over for EF-borgere — der bringer McCarthy-perioden i erindring — udgør en klar overtrædelse af Den Europæiske Konvention til Beskyttelse af Menneskerettigheder og Grundlæggende Frihedsrettigheder samt principperne i folkeretten?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2507/90

af Georgios Romeos (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. november 1990)

(91/C 115/34)

Om: »Eurobarometrets« undersøgelse for det amerikanske universitets regning

Det anerkendte ugeskrift »Pontiki« har offentliggjort en alvorlig anklage: »Eurobarometrets« undersøgelser omfattede spørgsmål, som kunne udnyttede af private virksomheder efter ordre fra de pågældende.

I nr. 33 af »Eurobarometret« anføres det direkte, at Kommissionen foreslog spørgsmål på vegne af afdelingen for politiske studier på det amerikanske universitet i Houston.

Det drejer sig om spørgsmål af rent politisk indhold, som i første række skal give det amerikanske universitet oplysninger om europæers holdninger til kommunismen.

Kommissionen bedes oplyse, om den har givet sit tilsagn til disse illegale og uacceptable initiativer fra de ansvarlige for »Eurobarometret« og såfremt dette er sket uden Kommissionens viden, hvilke foranstaltninger, den agter at træffe?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jean Dondelinger
på skriftlig forespørgsel nr. 2492/90 og nr. 2507/90
(14. februar 1991)

De spørgsmål, som det ærede medlem omtaler, blev ikke stilet på Kommissionens vegne, men på vegne af to professorer fra afdelingen for statsvidenskab ved universitetet i Houston, som led i en sammenlignende undersøgelse af politisk tolerance i De Forenede Stater, EF og Sovjetunionen.

Til gengæld herfor blev der på Kommissionens vegne stillet en række spørgsmål i forbindelse med to opinionsundersøgelser i Sovjetunionen (den ene i Moskvaområdet i februar 1990, den anden i andre europæiske dele af Sovjetunionen i maj 1990). Disse undersøgelser gennemførtes af det sociologiske institut under Sovjetunionens videnskabelige akademi. De bestod hovedsagelig af spørgsmål, der blev stillet på vegne af Universitetet i Houston, herunder også spørgsmålene fra Eurobarometerundersøgelsen. Ved en sådan udveksling af spørgsmål mellem meningsmålere er det almindeligt, at den enkelte partner forbliver ansvarlig for sine egne spørgsmål.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2504/90

af **Raymonde Dury (S)**

til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(16. november 1990)

(91/C 115/35)

Om: Risiko for ødelæggelse af medlemsstaternes audiovisuelle kulturarv

Allerede inden direktivet om tv uden grænser blev gennemført, forsøgte visse radiostationer at skabe situationer, hvortil der øjensynlig ikke er blevet taget hensyn i dette direktiv. Vi kan nævne udenlandske selskaber, der direkte henvender sig til det nederlandske publikum, samt TF1, som uden hensyn til nationale bestemmelser vil udsende et andet program udelukkende til fransktalende i Belgien. Vi ville i så fald i stedet for en harmonisering af den audiovisuelle sektor opleve en fuldstændig opløsning, som ville føre til, at en række nationale selskaber, som er vigtige kulturformidlere, vil forsvinde. Den europæiske kulturarv kan imidlertid ikke eksistere uden respekten for medlemsstaternes kulturarv, navnlig den audiovisuelle kulturarv.

Hvad mener Kommissionen herom?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2505/90

af **Raymonde Dury (S)**

til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(16. november 1990)

(91/C 115/36)

Om: Alvorlig henstilling fra Kommissionen til Belgien vedrørende den audiovisuelle politik, den franske samfundsgruppe fører i Belgien

Kommissionen har netop til Belgien sendt en alvorlig henstilling vedrørende visse aspekter af den audiovisuelle po-

litik, som den franske samfundsgruppe fører i Belgien. Kommissionen anfægter denne samfundsgruppes beslutning om at underkaste udsendelse i den fransksprogede del af Belgien af et særligt TF1-program, der skal indeholde reklame fra og til denne samfundsgruppe, visse betingelser.

Kommissionens henstilling er støttet på økonomiske argumenter (fri bevægelighed for tjenesteydelser, krænkelse af aftaler). Under den audiovisuelle konference i Paris den 2. oktober 1989 erklærede formanden, at vi ikke kan behandle kultur, således som vi behandler køleskabe eller biler.

Er det ikke hvad der sker med denne henstilling?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann på skriftelig forespørgsel nr. 2504/90 og nr. 2505/90

(16. januar 1991)

1. Kommissionen er fuldstændig klar over, at der må tages hensyn til den audiovisuelle sektors specifikke karakter, især med henblik på at bevare sektorens forskellighedsartethed.

Dette mål er ét af dem, der inspirerede Kommissionen og medlemsstaterne til vedtagelse af direktivet »Fjernsyn uden grænser«.

I dette direktivs 13. betragtning omtales bevarelsen af den kulturelle mangfoldighed i Fællesskabet, og i den 22. betragtning nævnes bl.a. den særlig situation i medlemsstater, der har ringe produktionskapacitet, eller hvis sprog har Begrænset udbredelse.

Artikel 3, stk. 1, giver derfor medlemsstaterne mulighed for at indføre strengere eller mere detaljerede bestemmelser vedrørende de tv-radiospredningsorganer, der hører under deres myndighed. Dette er især præciseret i artikel 8, der giver medlemsstaterne mulighed for, under overholdelse af fællesskabsretten, at fastsætte sådanne regler, navnlig på grundlag af sprogekriterier.

Kommissionen har ligeledes udstukket en politik, der på visse betingelser giver medlemsstaterne mulighed for at yde støtte til den audiovisuelle sektor.

Endelig har MEDIA-programmet også til formål af fremme produktionen og distributionen af audiovisuelle programmer i hele Fællesskabet.

2. Gennemførelsen af det ovenfor i første afsnit nævnte mål kan imidlertid kun ske under overholdelse af EØF-Traktatens bestemmelser, især bestemmelserne vedrørende fri udveksling af tjenesteydelser og konkurrencereglerne.

Dette er meningen med den af det ærede medlem nævnte overtrædelsesprocedure, som Kommissionen ikke kan

føje yderligere kommentarer til, fordi den endnu ikke er afsluttet.

Hvilke bevægelser eller sammenslutninger får støtte fra de bevillinger, der er opført på budgetkonto B8-3510, og hvor stort et beløb af disse bevillinger tildeles hver enkelt sammenslutning?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2610/90
af Bernard Antony (DR)
 til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (20. november 1990)
 (91/C 115/37)

Om: EF's deltagelse i ikke-statslige organisationers aktioner til fordel for udviklingslandene

Kan Kommissionen oplyse, hvilke aktioner der er gennemført til fordel for udviklingslandene og meddele navnet på de ikke-statslige organisationer, der er berettiget til EF-støtte fra budgetkonto B7-5010?

Hvor stort et beløb er der nøjagtigt tildelt hver enkelt ikke-statslige organisation fra disse bevillinger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
 (14. februar 1991)

De NGO-forestillinger, som samfinansieres over budgetkonto B7 5010 (ex-9410), anføres regelmæssigt i Kommissionens årlige beretninger til Rådet om samarbejdet med de europæiske ikke-statslige organisationer på områder, der har betydning for udviklingslandene. Denne beretning udsendes til et stort antal berørte kredse — NGO, Europa-Parlamentet, specialiserede media osv. De statistiske bilag til disse beretninger indeholder de vigtigste oplysninger om hver enkelt foranstaltning: modtagerland, NGO, aktionens indhold, samlede omkostninger og Fællesskabets bidrag.

Kommissionen sender et eksemplar af den sidst udkomne årsberetning direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2615/90
af Bernard Antony (DR)
 til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (20. november 1990)
 (91/C 115/39)

Om: Aktioner til fordel for vandrende arbejdstagere herunder vandrende arbejdstagere fra tredjelande

Kan Kommissionen oplyse, hvilke aktioner, den agter at gennemføre til fordel for vandrende arbejdstagere fra tredjelande og hvilke bevægelser eller sammenslutninger, der modtager støtte fra de bevillinger, der er opført under budgetkonto B3-4110?

Kan den desuden oplyse hvor store beløb fra disse bevillinger, der tildeles hvert enkelt sammenslutning eller bevægelse?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
 på skriftlig forespørgsel nr. 2613/90 og 2615/90
 (21. januar 1991)

De bidrag, der er opført under budgetposterne B 3-4110 og B 8-3510, og som der henvises til i de to forespørgsler, er for regnskabsåret 1990 anført under budgetpost B 6451.

Der kan bevilges støtte til vandrende arbejdstageres organisationer, herunder både vandrende arbejdstagere fra Fællesskabet og fra tredjelande.

Kommissionen sender direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets generalsekretariat en liste over de sammenslutninger, der har modtaget støtte i 1990, med angivelse af beløbenes størrelse. Listen blev afsluttet den 14. november 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2613/90
af Bernard Antony (DR)
 til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (20. november 1990)
 (91/C 115/38)

Om: Aktioner til fordel for vandrende arbejdstagere herunder vandrende arbejdstagere fra tredjelande

Kan Kommissionen oplyse, hvilke aktioner, den agter at gennemføre til fordel for vandrende arbejdstagere fra tredjelande med hensyn til social sikring og fri bevægelighed?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2650/90
af Herman Verbeek (V)
 til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (23. november 1990)
 (91/C 115/40)

Om: Utætheder i Østeuropas gasnet og drivhuseffekten

1. Har Kommissionen kendskab til en undersøgelse, som er udarbejdet af tre videnskabsmænd (F Sherwood

Rowland, Neil R P Harris og Donald R Blake) i det britiske tidsskrift, Nature, ifølge hvilken utætheder i gamle og dårligt vedligeholdte gasventiler, - ledninger, kompressor anlæg og andre installationer i området er den mest sandsynlige kilde til det væsentligt højere niveau for metangas, som findes i Berlin, Budapest, Krakow og Prag, end der i almindelighed forekommer i amerikanske og vesteuropæiske storbyer?

2. Er Kommissionen klar over, at dersom disse utætheder i naturgasnettene i Østeuropa og Sovjetunionen blev fundet og udbedret, ville man sandsynligvis have taget et betydningsfuldt skridt til at reducere metangasens bidrag til drivhuseffekten?

3. Er Kommissionen som koordinator for det vestlige (24-lande gruppen) bistandsprogram for genopbygning af Østeuropa indstillet på at iværksætte et initiativ (om nødvendigt ved at fremskaffe supplerende midler) for at gøre en ende på disse udslip og bidrage til en udbedring af naturgasnettene i de østeuropæiske lande og i Sovjetunionen?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha**

(31. januar 1991)

1. Ledningsnettenes tilstand i Østeuropa og Sovjetunionen er meget forskellig afhængigt af nettets alder og vedligeholdelsesniveauet.

Hvad transmissionsnettet angår, er hovedledningerne, som transporterer gas fra Vestsibirien til Centralrusland og videre mod vest, forholdsvis nye, og de rapporteres at være i en generelt temmelig god tilstand. Der findes imidlertid omkring 21 000 km gastransmissionsledninger i Sovjetunionen og Østeuropa, som er over 30 år gamle, og omkring 5 000 km, som er over 35 år gamle, som kunne være i en meget værre tilstand, hvis de ikke var blevet tilstrækkelig vedligeholdt. Den samlede længde af dette gamle net er ikke ubetydelig, navnlig hvis man sammenligner det med det europæiske net, som i alt er på omkring 45 000 km.

Hvad distribueringen angår, menes situationen til en vis grad at være værre, navnlig i de byer, som har gamle distributionsnet. Det skal imidlertid også bemærkes, at brugen af gas i Østeuropa foregår efter et helt andet mønster end i Det Europæiske Fællesskab, og at man derfor bør være særdeles forsigtig med at beregne de samlede tab ved en direkte ekstrapolering baseret på Vestens gasforbrug. Små og private forbrugere udgør en langt mindre procentdel af det samlede gasforbrug (12% i Sovjetunionen, 21% i det tidligere Østtyskland, 37% i Ungarn, sammenlignet med 50% i Det Europæiske Fællesskab).

Der er dog næppe tvivl om, at tabene fra det kommercielle naturgassystem, som måske er på omkring 3% på verdensbasis, tydeligvis er højere i disse lande end i Vestens moderne gasforsyningssystemer, hvor de rapporteres til at være på under 1% ifølge de seneste undersøgelser. At målesystemerne i Østeuropa og Sovjetunionen er mangelfulde, bidrager yderligere til usikkerheden med hensyn til en nøjagtig bestemmelse af problemets størrelse.

2. & 3. Den methan, der verden over udslippes i forbindelse med produktion og distribution af naturgas, er beregnet til at være på omkring 30 til 35 mio. tons om året, et tal der ligger på mindre end 10% af de menneskeskabte methanemissioner.

Nylige undersøgelser, som er gennemført af Battele Institute i USA bekræfter, at methan har forholdsvis ringe indflydelse på den globale opvarmning, på grund af methans forholdsvis korte levetid (ti år) sammenlignet med levetiden for CO₂, som er på omkring 100 år. Methans specifikke komparative potentiel til global opvarmning bør derfor ses i forhold til den aktive koncentration af methan i atomsfæren og ikke til emissionsniveauerne.

På trods af methans forholdsvis lille direkte bidrag til den globale opvarmning sammenlignet med CO₂ (hvis bidrag til den samlede globale opvarmning anslås til 42%), er Kommissionen sig fuldt ud bevidst, at enhver indsats for at reducere emissioner som følge af lækager vil være umagen værd, og den vil derfor også tage rimeligt hensyn til dette problem i forbindelse med det planlagte fremtidige samarbejde med Sovjetunionen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2662/90

af Raymonde Dury (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. november 1990)

(91/C 115/41)

Om: Anerkendelse af ingeniørdiplomer

Agter Kommissionen som led i den generelle ordning for anerkendelse af eksamensbeviser for højere uddannelser at gennemføre specifikke bestemmelser om ingeniørdiplomer, og hvilke foranstaltninger vil der i bekræftende fald blive truffet for så vidt angår de belgiske civilingeniør- og produktionsingeniørdiplomer (hhv. ingénieur civil og ingénieur industriel)?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2806/90

af François-Xavier de Donnea (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(13. december 1990)

(91/C 115/42)

Om: Anerkendelse af produktionsingeniøreksamen (ingénieur industriel)

Er det korrekt, at Kommissionen har planer om at fremlægge et særligt direktiv om eksamensbeviser for produktionsingeniører samtidig med det almindelige direktiv om anerkendelse af eksamensbeviser for højere uddannelser?

I bekræftende fald:

1. Hvornår vil Kommissionen udarbejde sine forslag, og på hvilke hovedprincipper vil de være baseret?
2. Mener Kommissionen, at dens forslag, såfremt disse vedtages, kan medføre, at visse uddannelsesordninger, der anvendes i øjeblikket, især i Belgien, ikke anerkendes?

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
på skriftlig forespørgsel nr. 2662/90 og nr. 2806/90
(18. januar 1991)**

Gensidig anerkendelse af ingeniørers eksamensbeviser falder ind under Rådets direktiv af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed (⁽¹⁾). Dette direktiv træder i kraft den 4. januar 1991.

Kommissionen udelukker ikke, at der kan udarbejdes et særdirektiv for ingeniører. Udover at sigte mod at forbedre bevægeligheden for ingeniører mellem medlemsstaterne vil hovedtrækkene i et sådant direktiv efter Kommissionens opfattelse kræve konsensus inden for erhvervet, før der kan tages initiativ.

Kommissionen gør ligeledes det ærede medlem opmærksom på Rådets forslag til direktiv om en anden generel ordning for anerkendelse af erhvervskompetencegivende uddannelser, som supplerer direktiv 89/48/EØF (⁽²⁾). Der er fremsat ændringsforslag hertil (⁽³⁾) foranlediget af udtalelserne fra Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg. Den supplerende generelle ordning vil gælde for ingeniører, hvis uddannelse på grund af dens kortere varighed ikke falder ind under direktiv 89/48/EØF.

(¹) EFT nr. L 19 af 24. 1. 1989

(²) EFT nr. C 263 af 16. 10. 1989.

(³) EFT nr. C 217 af 1. 9. 1990.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2672/90
af Barbara Schmidbauer (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(4. december 1990)
(91/C 115/43)**

Om: Statistik over den økonomiske og sociale situation for kvinder i Fællesskabet

Den første og hidtil eneste omfattende opgørelse fra Eurostat over den økonomiske og sociale situation for kvinder i Fællesskabet stammer fra 1981. Med hvilke tidsinter-

valler agter Kommissionen at lade denne opgørelse ajourføre?

Ville det være muligt at kræve denne opgørelse ajourført hvert femte år?

Er Kommissionen villig til at nedsætte en arbejdsgruppe, som skal sikre, at yderligere kriterier af betydning for kvinder — som f.eks. den indbyrdes sammenhæng mellem arbejdspladser og børns alder — kommer til at indgå i det statistiske arbejde?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen
(18. januar 1991)**

De oplysninger, der blev offentliggjort i 1981 om kvindernes økonomiske og sociale situation i Fællesskabet, var ikke resultatet af en særskilt opgørelse, men en analyse af foreliggende data. Eurostat har i samarbejde med Kommissionen iværksat en ny analyse, hvis resultater vil blive offentliggjort i begyndelsen af 1991, og som regelmæssigt vil blive ajourført. Denne undersøgelse omfatter også sammenhængene mellem erhvervsbeskæftigelse og antallet af børn og deres alder.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2683/90
af Ursula Schleicher (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(4. december 1990)
(91/C 115/44)**

Om: Lov om erstatning til ofre for voldsforbrydelser

I medfør af den tyske lov om erstatning til ofre for voldsforbrydelser havde borgere fra Det Europæiske Fællesskab hidtil kun krav på erstatning i Forbundsrepublikken Tyskland, hvis også tyske statsborgere i ofrets hjemland ville få tilkendt erstatning i henhold til lignende love. Dette forbehold er ophævet i de nye lovbestemmelser i Forbundsrepublikken Tyskland. Bestemmelserne om erstatning til alle EF-borgere, som har været udsat for en voldsforbrydelse i Forbundsrepublikken Tyskland, går nu endog ud over kravene i EF-retten. I medfør af artikel 7 i EØF-Traktaten er enhver forskelsbehandling på grundlag af nationalitet forbudt.

I hvilke lande i Det Europæiske Fællesskab findes der tilsvarende love om erstatning til ofre for voldsforbrydelser?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(13. februar 1991)**

Kommissionen har som følge af Cowan-dommen af 2. februar 1989 (sag 186/87) indledt den i EØF-Trakta-

tens artikel 169 fastsatte overtrædelsesprocedure over for Tyskland, Belgien, Frankrig, Luxembourg og Nederlandene, hvis lovgivninger vedrørende godtgørelse til ofre for en voldsforbrydelse udgør forskelsbehandling af statsborgere fra andre medlemsstater og således er i strid med EØF-Traktatens artikel 7. Forskelsbehandlingen kan være et resultat af den gensidighedsbetingelse, der er fastsat i visse af disse lovgivninger.

Efter at disse procedurer er indledt, har Tyskland og Frankrig ændret deres lovgivning og ophævet den pågældende forskelsbehandling. Proceduren fortsætter mod de øvrige tre medlemsstater, som Kommissionen har besluttet af fremsætte en grundet udtalelse til.

Bortset fra Grækenland og Portugal, der ikke har nogen særlig ordning for godtgørelse til ofre for en voldsforbrydelse, indeholder de øvrige medlemsstaters lovgivninger ikke nogen forskelsbehandling.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2742/90

af Jaak Vandemeulebroucke (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(10. december 1990)

(91/C 115/45)

Om: Udøvelse af et anerkendt erhverv i form af et selskab med en eller flere deltagere

Kan en national myndighed pålægge medlemmer af et anerkendt erhverv (læger, revisorer etc.), som hver især opfylder de ved lov fastsatte betingelser for erhvervets udøvelse, begrænsninger eller generelt forbud mod udøvelse af det pågældende erhverv på vegne af og for en juridisk persons regning, både i form af et enkeltmands-selskab og et selskab bestående af flere personer, f.eks. et andelsselskab?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(18. januar 1991)

Da der ikke findes EF-regler på området, hører det fuldt ud under medlemsstaternes kompetence at afgøre om og i hvilken kollektiv form lovregulerede erhverv kan udøves.

Kommissionen har til hensigt at foreslå et direktiv, der kan lette etableringsfriheden og den fri ydelse af tjenester for de juridiske personer, der eksisterer i de forskellige medlemsstater.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2762/90

af Yves Verwaerde (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(10. december 1990)

(91/C 115/46)

Om: Ethiske og juridiske problemer i forbindelse med genetiske analyser

Europa-Parlamentets Udvalg om Retlige Anliggender og Borgernes Rettigheder har bekræftet princippet om, at genetiske analyser ikke bør anvendes i civil- og strafferechtsplejen. Agter Kommissionen på den baggrund at opstille regler for de nødvendige tilpasninger til dette princip eller at overlade dette til den enkelte dommers frie skøn?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(18. januar 1991)

Afgørelsen af under hvilke betingelser genetiske analyser er berettigede eller ej som bevismiddel i retsplejen, hører på nuværende trin af fællesskabsrettens udvikling under medlemsstaternes kompetence.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2763/90

af Yves Verwaerde (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(10. december 1990)

(91/C 115/47)

Om: Udlændinges bevægelighed i EF

Udenlandske statsborgere med bopælsret i én af EF-staterne har gjort opmærksom på, at de har problemer med deres ret til fri bevægelighed i de øvrige medlemsstater. Burde disse problemer ikke tilskynde Kommissionen til at undersøge muligheden for hurtigt at indføre et fælles system i hele EF, ikke blot under hensyntagen til princippet om fri bevægelighed for personer fra 1993, men også til princippet om borgernes sikkerhed?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(31. januar 1991)

Kommissionen deler det ærede medlems interesse for betingelserne vedrørende bevægeligheden for tredjelands statsborgere, der legalt opholder sig i en medlemsstat. Man kunne tænke sig, at disse i kraft af deres opholdstil-

ladelse fritages for visa ved korte ophold uden etableringsret i en anden medlemsstat.

Denne problematik behandles i ad hoc-arbejdsgruppen vedrørende immigration. Der er ikke hidtil truffet nogen konkret afgørelse i den henseende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2787/90

af Ernest Glinne (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(13. december 1990)

(91/C 115/48)

Om: Forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler indgået uden for fast forretningssted

Belgien har ved lov af 13. august 1986 om omrejsende virksomhed kun delvis gennemført direktiv 85/577/EØF⁽¹⁾.

Direktivet gælder ifølge dets artikel 1 »for aftaler indgået mellem en erhvervsdrivende, der leverer varer eller tjenesteydelser, og en forbruger«.

Ovennævnte belgiske lov omfatter imidlertid kun salg til private af enhver form for varer. Uanset at kongen har mulighed for at fastsætte, hvilke tjenesteydelser der kan henføres under begrebet gadehandel, har han endnu ikke gjort brug af denne mulighed.

Hertil kommer, at salg under rejser (som f.eks. under udflugter arrangeret af den erhvervsdrivende uden for dennes faste forretningssted), der principielt er forbudt (artikel 2, stk. 4), alligevel kan gennemføres ved særlig tilladelse for de varer og på de vilkår, som kongen fastsætter. I sit dekret af 6. august 1987 har kongen gjort brug af denne mulighed. Desværre omtaler det ikke den syv dages fortrydelsesfrist, der er fastsat i direktivets artikel 5.

Den sidste forsømmelse vedrører salg ved såkaldte »home parties«. Artikel 2, stk. 3 c, 4° b, andet led, er så uklart formuleret, at den kan fortolkes som endog stridende mod ovennævnte artikel 5 i direktivet. Ifølge artikel 2 indledes på tidspunktet for leveringen af varen en ny fortrydelsesfrist på tre dage. En ny frist, for ved indgåelse af en aftale om køb af en vare med senere levering har køber allerede en fortrydelsesfrist på syv dage. Leveres varen imidlertid dagen efter købet, har køberen kun tre dages frist, og ikke syv, til at træde tilbage fra aftalen.

Medlemsstaternes frist for gennemførelse af direktivet i deres nationale ret udløb den 23. december 1987. Traktatbrudsproceduren i henhold til EØF-Traktatens artikel 169, stk. 1, er nu indledt, og Belgien har modtaget åbningsskrivelsen, hvorefter landet inden den 30. juni

1990 skulle rette sig efter Kommissionens begrundede udtalelse.

Et lovforslag er nu efter at være blevet vedtaget af Senatet (lovforslag 826/1-86/87 om handel, orientering og beskyttelse af forbrugerne, forelagt af Senatet den 20. marts 1987), under behandling i ad hoc-udvalget i Repræsentanternes Hus, og dette lovforslags artikel 73 og 74 ville afbøde kritikken i det foregående afsnit, men eftersom kongen ikke har gjort brug af sin beføjelse til at fastsætte bestemmelser på området, er Kommissionen da ikke enig i, at enhver rimelig frist er overskredet? Agter Kommissionen på denne baggrund at indbringe Belgien for De Europæiske Fællesskabers Domstol?

Vil Kommissionen endvidere oplyse mig om, hvorvidt de øvrige medlemsstater har gennemført direktivet korrekt?

(¹) EFT nr. L 372 af 31. 12. 1985, s. 31.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(12. februar 1991)

Det ærede medlems forespørgsel rejser problemet omkring en række medlemsstaters forsinkede gennemførelse af EF-direktiverne i national lovgivning.

I det foreliggende tilfælde må Kommissionen konstatere, at Belgien ikke har opfyldt sine forpligtelser med hensyn til gennemførelsen af bestemmelserne i Rådets direktiv 85/577/EØF af 20. december 1985 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler indgået uden for fast forretningssted.

Da de belgiske myndigheder kun havde underrettet Kommissionen om ét lovforslag (forslag 826/1) og dette stadig kun var under behandling, mente Kommissionen, at der skulle indledes en procedure på grund af manglende meddelelse om forholdsregler. De belgiske myndigheder har imidlertid for nylig påpeget, at loven af 13. august 1986 om omrejsende virksomhed indebærer en delvis gennemførelse, hvad der også fremgår af deres meddelelse. Derfor skulle der indledes en ny procedure, hvad Kommissionen så har gjort.

Kommissionen vil altså følge procedurereglerne, men derudover også beklage de belgiske myndigheders forsinkelse i denne sag, som den i øvrigt vil følge nøje op for at få direktivet gennemført hurtigst muligt.

Det er også meget beklageligt at en anden medlemsstat (Italien), der indtil nu ikke har givet meddelelse om nogen form for bestemmelser, heller ikke opfylder sin forpligtelse. De andre ti medlemsstater har på dette område truffet nationale forholdsregler, der synes at stemme overens med direktivet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2817/90
af Jessica Larive (LDR)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (17. december 1990)
 (91/C 115/49)

Om: Importforbud for skind fra sælunger

Som følge af Kommissionens meget korte svar på spørgsmål nr. 872/89 ⁽¹⁾, bedes den oplyse følgende:

1. Hvorfor er import fra Grønland, der falder ind under de forbudte kategorier 4301.22 og 4302.22 i direktiv 89/370/EØF ⁽²⁾ om indførsel i medlemsstaterne af visse sælungetkind og varer heraf, ikke omfattet af importforbuddet i dette direktiv?
2. Ville det ikke være nærliggende at korrigere Eurostats statistikker, når det tilsyneladende for Kommissionen står så uomstødeligt fast, at en række konstaterede overtrædelser vedrører sælarter, der ikke er omfattet af importforbuddet og dermed »fejlagtigt« står opført under disse forbudte poster i de officielle, offentlige statistikker?
3. Hvad er konklusionerne fra det norske undersøgelsesudvalg, der har til opgave at undersøge de menneskelige aspekter af sæl jagten i Norge, som Kommissionen refererer til i sit svar, og som, efter hvad den oplyser, holder den ajour med resultaterne?

⁽¹⁾ EFT nr. C 28 af 4. 2. 1991, s. 10.

⁽²⁾ EFT nr. L 163 af 14. 6. 1989, s. 37.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
 (14. februar 1991)

1. I artikel 3 i Rådets direktiv 83/129/EØF af 28. marts 1983 om indførsel i medlemsstaterne af visse sælungetkind og varer heraf hedder det, at direktivet kun finder anvendelse på varer, som ikke hidrører fra den traditionelle fangst, som drives af inuitbefolkningerne.

I indledningen til det ovennævnte direktiv omtales den tvivl, der består med hensyn til bestandene af grønlandssæler og klapmydser, især for så vidt angår konsekvenserne af den ikke-traditionelle jagt for bevarelse af klapmydsbestandene. Det hedder videre, at »udnyttelsen af sæler og af andre arter . . . er en naturlig og legitim beskæftigelse, som i visse egne af verden er en vigtig del af den traditionelle livsform og økonomi«, og at »den traditionelle jagt, som drives af Inuit-befolkningerne ikke er rettet mod sælungerne, og at det derfor må undgås, at disse befolkningsgruppers interesser rammes«.

2. I betragtning af den tid, der er forløbet siden offentliggørelsen af de pågældende statistiske oplysninger, har Kommissionen ikke på nuværende tidspunkt til hensigt at korrigere dem.

3. Kommissionen er ikke blevet officielt underrettet af den norske regering om resultaterne af den pågældende undersøgelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2823/90
af sir James Scott-Hopkins (ED)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (17. december 1990)
 (91/C 115/50)

Om: Et europæisk identitetskort

Hvad har Kommissionen foretaget sig med hensyn til forslaget om et EF-identitetskort?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
 (18. januar 1991)

Ved resolution af 23. juni 1981 vedtaget af repræsentanterne for regeringerne for De Europæiske Fællesskabers medlemsstater, forsamlet i Rådet ⁽¹⁾, indførtes en ensartet model for et pas benævnt »europæisk pas«.

De foranstaltninger, som på nuværende tidspunkt er under udarbejdelse eller overvejelse på fællesskabsniveau, kræver ikke en harmonisering af identitetskort, og Kommissionen har ingen planer om at tage initiativ på dette område.

⁽¹⁾ EFT nr. C 241 af 19. 9. 1981.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2843/90
af Victor Manuel Arbeloa Muru (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (17. december 1990)
 (91/C 115/51)

Om: Befolkningspolitik

Er det under de nuværende forhold muligt at opstille en aktionsramme for EF's befolkningspolitik?

Hvilke fordele og ulemper vil der være ved en sådan?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
 (8. februar 1991)

Kommissionen tilskynder til initiativer og begunstiger udveksling af erfaringer samt drøftelser vedrørende befolkningspolitikken. I sammenhæng hermed anbefales en pragmatisk fællesskabsforanstaltning i meddelelsen om

familiepolitikken ⁽¹⁾, hvor der også fremføres visse bekymringer med hensyn til befolkningsudviklingen. Den omtalte foranstaltning blev fastlagt den 29. september 1989 i konklusionerne fra Rådet og ministrene med ansvar for familieanliggender, forsamlet i Rådet ⁽²⁾. Det hedder her:

»Følgende foranstaltninger skal iværksættes eller videreføres på fællesskabsplan:

- oplysningsforanstaltninger, idet der især skal gives regelmæssige oplysninger om den demografiske udvikling og foranstaltninger, som vedrører familien (. . .)
- der skal regelmæssigt udveksles oplysninger og meninger på fællesskabsplan om vigtige emner af fælles interesse inden for familiepolitik og demografi.«

På grundlag af disse konklusioner har følgende været til rådighed siden september 1990:

- en sammenfattende rapport fra Family Policy Studies Centre, der navnlig indeholder et kapitel om udviklingen i de vigtigste befolkningsindikatorer
- undersøgelser af kvinders virksomhed og frugtbarhed i »den offentlige mening i Fællesskabet om familien og ønsket om at få børn« ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dok. KOM(89) 363 endelig udg.

⁽²⁾ EFT nr. C 277 af 31. 10. 1989.

⁽³⁾ Eurobarometer nr. 32.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2863/90

af Jean-Pierre Raffarin (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. december 1990)

(91/C 115/52)

Om: Verdensudstillingen i Sevilla i 1992

Hvilke planer har Kommissionen med henblik på at udvide kendskabet til den europæiske tanke i forbindelse med Verdensudstillingen i Sevilla i 1992?

Kan Kommissionen oplyse Europa-Parlamentet om, hvilke arkitektoniske, kulturelle og budgetmæssige planer den har med henblik på denne udstilling?

Hvorledes vil Kommissionens og Europa-Parlamentets tilstedeværelse på samme plads i Sevilla i 1992 blive organiseret?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jean Dondelinger

(15. februar 1991)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens meddelelse, Rapport fra De Europæiske Fællesskabers befuldmægtigede vedrørende verdensudstillingen i Sevilla

1992 ⁽¹⁾. Denne rapport er tilsendt Rådet og Europa-Parlamentet. Naturligvis kan det ærede medlem efter ønske få yderligere oplysninger.

Den stand, der er under forberedelse, er Det Europæiske Fællesskabs egen stand, som Kommissionen har fået overdraget udformningen af. Der er således tale om en samlet præsentation af Fællesskabet. Derfor samarbejder Parlamentets og Kommissionens involverede tjenestegrene og udveksler regelmæssigt oplysninger.

⁽¹⁾ Dok. SEC(90) 1961.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2950/90

af Siegbert Alber (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(11. januar 1991)

(91/C 115/53)

Om: De europæiske ungdomsprogrammer Ungdom for Europa, PETRA, LINGUA, ERASMUS og COMETT

1. Hvor store midler er der afsat til de anførte programmer for året 1990?
2. Hvor stor en del af de bevilgede midler er blevet anvendt pr. 30. september 1990?
3. Hvor mange unge støttes via de enkelte programmer?
4. Kan Kommissionen stille en oversigt over antallet og oprindelseslandet for de seneste år, hvor programmerne har eksisteret, til rådighed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(21. marts 1991)

Kommissionen sender direkte til det ærede medlem og Europa-Parlamentets generalsekretariat et skema med de ønskede oplysninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 95/91

af Proinsias De Rossa (CG)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. februar 1991)

(91/C 115/54)

Om: Bevillinger til Det Europæiske Ungdomsparlament

Er Kommissionen klar over, at Det Europæiske Ungdomsparlament, der tidligere modtog EF-støtte, nu har

fået denne støtte skåret bort og står over for valget mellem enten at hæve deltagergebyret med ca. 400% eller indstille sin virksomhed?

Vil Kommissionen i betragtning af denne organisations meget vigtige funktion i forbindelse med uddannelse og motivering af unge til at engagere sig i europæiske anliggender, give tilsagn om, at den vil tage sin holdning op til fornyet overvejelse med henblik på genopførelse af de nødvendige bevillinger?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(13. marts 1991)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til sit svar på hans mundtlige forespørgsel H-125/91 under spørgetiden på mødet i februar 1991 i Europa-Parlamentet ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger nr. 3-401 (februar 1991).

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 304/91
af sir James Scott-Hopkins (ED)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(4. marts 1991)
(91/C 115/55)**

Om: Udbetaling af kørepenge til Kommissionens personale

Hvor stort et beløb udbetaler Kommissionen i kørepenge til sine ansatte under udøvelse af deres erhverv til a) biler på over 2 000 cm³ og b) biler under 2 000 cm³ og c) cykler?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha**

(25. marts 1991)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til svaret på hans skriftlige forespørgsel nr. 1903/90 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 90 af 8. 4. 1991, s. 25.

